

ת"פ 18941/07/12 - מדינת ישראל נגד דוד מורגנשטרן, דבי אנרגיה והובלה בע"מ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19/06/2016

ת"פ 18941-07-12 מדינת ישראל נ' מורגנשטרן ואח'
בפני כבוד השופטת יהודית אמסטרדם

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ניר ישראל

נגד

הנאשמים

1. דוד מורגנשטרן
2. דבי אנרגיה והובלה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן

הכרעת דין

א. פתח-דבר

1. נאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") יליד 1955 היה בעליה ומנהלה של נאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**") - חברה פרטית מוגבלת במניות הרשומה במע"מ כעוסקת (ח.פ. 514131432).

2. בחודש פברואר 2010 היה הנאשם גם למנהלה ובעליה של חברת "יניב חברה לאנרגיה" (להלן: "**יניב אנרגיה**") (ח.פ. 514123512).

3. עפ"י הנטען בכתב האישום, הנאשמים פעלו ביחד עם יניב קנרש (להלן: "**יניב**") ועם אחרים על מנת להונות את רשויות המס ולהתחמק מתשלומי עתק למע"מ ולמס הכנסה תוך הפעלת תוכנית עבריינית במסגרתה בוצעו עבירות על **חוק מע"מ התשל"ו-1975** (להלן: "**חוק מע"מ**"), **פקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961** (להלן: "**פק' מס הכנסה**") ו**חוק איסור הלבנת הון התש"ס-2000** (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**").

4. יניב היה מנהלה ובעליה של חב' יניב אנרגיה עד פברואר 2010, ואז כאמור, הועברה החברה לבעלות הנאשם.

יניב היה גם בעליה ומנהלה של חב' יניב חברה לאנרגיה לישראל ח.פ. 513303560 (להלן: **"יניב אנרגיה לישראל"**) אשר עסקה בתחום המסחר בדלק, והייתה בעלת רישיון יצרן דלק לפי **חוק הבלו על הדלק תשי"ח-1958**, עד שרישיון יצרן דלק נשלל מחברה זו בתאריך 1.1.2011.

5. בעקבות שלילת רישיון יצרן הדלק פעל יניב לרכישת דלק ביחד עם אחר - אוסקר אברהם (להלן: **"אוסקר"**) שהיה בעליה ומנהלה של חברת אוסקר אנרגיה בע"מ (להלן: חברת **"אוסקר אנרגיה"**) (ח.פ. 513743989) שעסקה אף היא בענף המסחר בדלק, ולה היה רישיון של יצרן דלק.

6. עפ"י הנטען, יניב ביחד עם אוסקר היו מנהליהן של חברת אוסקר אנרגיה.

7. במסגרת התוכנית העבריינית שהגו הנאשם, יניב ואוסקר לאחר שחב' אנרגיה לישראל רכשה דלק מבתי הזיקוק לנפט (להלן: **"בז"ן"**) הוציאה חב' אוסקר אנרגיה **לחב' יניב אנרגיה לישראל** חשבוניות מס שכללו את סכומי מס הבלו שיש לשלם על הדלק, וכן את סכום המע"מ שחל על העסקה, כפי שיפורט באישומים הבאים.

8. עוד יוער, כי מתן הכרעת הדין התעכב הן בשל פניית הנאשם ליועץ המשפטי בבקשה לעיכוב הליכים שנדחתה לראשונה בתאריך 29.1.2015, ופנייתו השניה מתאריך 28.4.2015 שנדחתה אף היא בתאריך 19.5.2016 (ההחלטה הועברה לביהמ"ש בימים האחרונים), והן בשל מחלת המותב שגרמה אף היא לעיכוב.

אישום ראשון

9. על מנת לאפשר ליניב, אוסקר וחב' אוסקר אנרגיה להתחמק מתשלומי מס בגין עסקאות רכישת דלק מבז"ן הוציאו הנאשמים ביחד עם יניב בתקופה שבין מרץ - מאי 2011, 25 חשבוניות מס בסכום של 515,620,819 ₪ לחב' אוסקר אנרגיה מבלי שבוצעו עסקאות בגין החשבוניות הנ"ל (להלן: **"החשבוניות הפיקטיביות ע"ש הנאשמת"**), החשבוניות היו בסכום זהה לסכום מס הבלו שחב' אוסקר אנרגיה הייתה צריכה לשלם בגין חלק מעסקאות רכישת הדלק מבז"ן בתוספת המע"מ (סך 71,120,113 ₪).

10. יניב ואוסקר רשמו בספרי הנהלת החשבונות של אוסקר אנרגיה את החשבוניות הפיקטיביות שניתנו ע"י הנאשמת לחב' אוסקר אנרגיה מבלי שבוצעה עסקה בגינן, וניכו סכומי החשבוניות הנ"ל בדו"חות התקופתיים שהגישו למנהל מע"מ, וזאת במטרה שיניב, אוסקר וחב' אוסקר אנרגיה יתחמקו בנסיבות מחמירות מתשלום מע"מ בסך 71,120,113 ₪.

11. מעשי הנאשמים ויניב נעשו בנסיבות מחמירות, וזאת נוכח כמות העבירות, אופן המרמה והשיטתיות בה נקטו, משך הזמן במהלכו בוצעו העבירות, וסכום המס ממנו התחמקו.

אישום שני

12. על מנת לאפשר ליניב, אוסקר וחב' אוסקר אנרגיה להתחמק מתשלומי מס בגין רכישת דלק מבז"ן, הוציאו הנאשם, יניב ואוסקר 6 חשבוניות מס על שם חברת יניב אנרגיה לחב' אוסקר אנרגיה בתקופה שבין ינואר - פברואר 2011 בסכום של ₪ 91,803,848 כשסכום המע"מ מסתכם בגין חשבוניות אלו בסך ₪ 12,662,660 (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות ע"ש יניב אנרגיה**") מבלי שבוצעו עסקאות בגין החשבוניות הנ"ל.

הנאשם ויניב יחד עם אוסקר ועם חב' אוסקר אנרגיה פעלו לרישום החשבוניות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של חב' יניב אנרגיה, וניכו אותן בדו"חות התקופתיים שהגישו למנהל מע"מ.

13. הנאשם, יניב וחב' יניב אנרגיה הביאו לכך שיניב, אוסקר וחב' אוסקר אנרגיה התחמקו מתשלום מע"מ בסך ₪ 12,662,600, וכן מתשלום מס הכנסה בסך ₪ 91,803,848.

המעשים נעשו בנסיבות מחמירות כמפורט בסעיף 11 להכרעת הדין.

אישום שלישי

14. על מנת להתחמק מתשלום מס בחב' יניב אנרגיה פעל הנאשם ויניב בנאשמת תוך הסוואת מעורבות יניב בה.

הנאשם ויניב הוציאו 8 חשבוניות מס ע"ש הנאשמת בתקופה שבין ינואר - פברואר 2011 לחברת יניב אנרגיה בסכום של ₪ 132,202,253 מבלי שבוצעו עסקאות בגין החשבוניות הנ"ל, כשהמע"מ הנובע מהחשבוניות מסתכם בסך של ₪ 18,234,793 (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות של הנאשמת לחברת יניב אנרגיה**").

15. הנאשם ויניב רשמו החשבוניות הפיקטיביות של הנאשמת לחברת יניב אנרגיה בספרי הנהלת החשבונות של חב' יניב אנרגיה, וניכו החשבוניות בדו"חות שהגישו למנהל מע"מ, וזאת במטרה להתחמק בנסיבות מחמירות מתשלום מע"מ בסך ₪ 18,234,793 ומס הכנסה בסך ₪ 132,202,253.

16. מעשיהם כמפורט לעיל היו בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 11 להכרעת הדין, והם פעלו תוך מרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס הכנסה, ותוך הכנת וקיום של פנקסי חשבונות

קוזבים ורשומות אחרות קוזבות.

אישום רביעי

17. על מנת להביא לכך שניב וחב' אנרגיה לישראל יתחמקו מתשלום מס, הוציא הנאשם 40 חשבוניות מס ע"ש הנאשמת לחב' יניב אנרגיה לישראל בתקופה שבין יוני 2011 - פברואר 2012 בסכום כולל של 391,589,560 ₪, כשסכום המע"מ הנובע מהן מסתכם בסך של 54,012,353 ₪, וזאת מבלי שבוצעה כל עסקה בגין החשבוניות הנ"ל (להלן: "החשבוניות הפיקטיביות של הנאשמת לחב' אנרגיה לישראל").

18. יניב וחב' יניב אנרגיה לישראל רשמו החשבוניות הפיקטיביות שניתנו לחב' יניב אנרגיה לישראל ע"ש הנאשמת בספרי הנהלת החשבונות של חב' אנרגיה לישראל, וניכו אותן בדו"חות התקופתיים שהוגשו למנהל מע"מ, וזאת במטרה להתחמק בנסיבות מחמירות מתשלום מע"מ בסך 54,012,353 ₪ ומס הכנסה בסך 391,589,560 ₪.

אישום חמישי

19. באופן המתואר לעיל נעברו גם עבירות המקור על חוק איסור הלבנת הון, עת יניב וחב' אנרגיה לישראל משכו 329 המחאות הנחזות להיות תשלום בגין החשבוניות הפיקטיביות ע"ש הנאשמת לחברת יניב אנרגיה לישראל, ובכך בוצעו פעולות ברכוש אסור בסכום של 37,316,220 ₪, בידיעה שהוא אסור.

20. הנאשם כמנהלה של הנאשמת ניכה את ההמחאות הנ"ל, והכספים שהתקבלו בגין ניכיון ההמחאות הוחזרו לידיו של יניב, וזאת במטרה להסוות ולהסתיר את מקור הרכוש האסור, בעלי הזכויות בו ותנועותיו.

אישום שישי

21. על מנת לאפשר ליניב להתחמק מתשלום מס הכנסה בסכום של 29,452,038 ₪ ומתשלום מע"מ בסך של 4,062,350 ₪, פעלו הנאשמים ביחד עם יניב להוצאת 16 חשבוניות ע"ש הנאשמת לעוסקים שונים בגין עסקאות דלק שביצע יניב.

22. מעשי הנאשמים ויניב נעשו בנסיבות מחמירות כמפורט בסעיף 11 להכרעת הדין.

אישום שביעי

23. על מנת להתחמק מתשלום מס פעלו הנאשמים בנסיבות מחמירות לניכוי חשבוניות מס ע"ש חב' עטה אור תשתיות הובלה בע"מ (ח.פ. 514131440) (להלן: "**חב' עטה אור**") בתקופה שבין ינואר 2011 - אפריל 2012 בסכום כולל של 1,319,776,180 ₪ כשסכום המע"מ בגין מסתכם בסך 182,036,713 ₪, וזאת כדי להתחמק מתשלום מס הנובע מחשבוניות שהוציאה הנאשמת ע"ס 1,039,419,632 ₪ וחשבוניות עסקאות בדלק ע"ס 29,452,038 ₪ (להלן: "**התשומות הפיקטיביות לנאשמת**").

24. הנאשמים רשמו בכזב בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת את התשומות הפיקטיביות כאילו היו עסקאות אמת, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מע"מ בסך 182,036,713 ₪.

הנאשמים פעלו בדיווחיהם למנהל מע"מ לניכוי סכומי המע"מ הנובעים מהתשומות הפיקטיביות לנאשמת.

25. הנאשמים פעלו להכנה וקיום ספרי הנהלת חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ כמפורט לעיל.

כמו כן בכל שנת מס בתקופה הרלבנטית הכינו וקיימו פנקסי חשבונות כוזבים בכוונה להתחמק מתשלום מס הכנסה.

26. לאור האמור לעיל עברו הנאשמים את העבירות הבאות:

(א) פעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו בנסיבות מחמירות - 87 עבירות על סעיף 117 (ב) לחוק מע"מ יחד עם סעיף 117(ב3)(3) לחוק מע"מ.

(ב) הוציאו חשבוניות מס או מסמכים הנחזים כחשבוניות מס, מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה שלגביה הוציאו את החשבוניות או את המסמכים האמורים, במטרה להתחמק בנסיבות מחמירות מתשלום מע"מ - 8 עבירות על סעיף 117(ב3)(3) יחד עם סעיף 117(ב3)(3) לחוק מע"מ.

(ג) ניכוי מס תשומות בלי שהיה להם לגבי מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, וזאת במטרה להתחמק בנסיבות מחמירות מתשלום מע"מ - 18 עבירות על סעיף 117(ב3)(5) לפי חוק מע"מ יחד עם סעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ.

(ד) הכינו, ניהלו או הרשו לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק בנסיבות מחמירות מתשלום מע"מ - 18 עבירות על סעיף 117 (ב)(6) יחד עם

סעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ.

(ה) השתמשו במרמה ותחבולה או שהרשו לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק בנסיבות מחמירות מתשלום מע"מ - 34 עבירות על סעיף 117(ב)(8) יחד עם סעיף 117 (ב2)(3) לחוק מע"מ.

(ו) הכינו או קיימו או הרשו לאדם להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שזייפו או שהרשו לזייף פנקסי חשבונות או רשומות, במזיד ובכוונה להתחמק ממס - 2 עבירות על סעיף 220 (4) לפקודת מס הכנסה.

(ז) פעלו במרמה, ערמה ותחבולה במזיד ובכוונה לסייע לאחר להתחמק ממס הכנסה - 6 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

(ח) עשו פעולה ברכוש בידיעה שהוא רכוש אסור, עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

(ב) גדר המחלוקת

27. ב"כ הצדדים אינם חולקים על כך שהנאשמת הוציאה את החשבוניות הפיקטיביות כמפורט בכתב האישום, והמחלוקת מתמקדת בשאלת מודעותו של הנאשם בזמן אמת להיות החשבוניות פיקטיביות.

בתגובתו לכתב האישום הודה הנאשם באמצעות באי כוחו כי הוא היה הבעלים והמנהל של הנאשמת, וכן הודה בזיקתו לחברת יניב אנרגיה, ברם, לטענתו, מי שניהלו ושלטו בפועל הן בנאשמת והן בחברת יניב אנרגיה ככל שמדובר בהוצאתן של החשבוניות הפיקטיביות המפורטות בכתב האישום, היו יניב ויהודה אסייג.

28. לטענת הנאשם, הוא עבד כפקיד בחברה הנאשמת, וזאת תמורת שכר בסך של 15,000 ₪, ולא היתה לו מודעות למעשים הפליליים שבוצעו, ואף לא הייתה לו כוונה פלילית להוציא חשבוניות פיקטיביות כמפורט בכתב האישום.

29. בהתייחסו לאישום החמישי שעניינו הלבנת הון, הודה הנאשם כי הוא חתם על מסמכי פריטת שיקים לפקודת הנאשמת, אך לדבריו, הוא פעל כך ללא כוונה פלילית, ועל פי הוראות יניב ויהודה אסייג.

עוד לדבריו, הוא לא מסר את השיקים לפורטי השיקים, ולא קיבל מהם את התמורה של השיקים, ועל פי הבנתו, מדובר היה בפריטה לגיטימית של שיקים של הנאשמת למטרה כשרה.

א) הנאשם הודה כי רכש את הנאשמת מיעקב ביטון, ושינה את שמה ל"דבי

אנרגיה והובלה בע"מ".

הוא החל להפעילה מביתו משנת 2010, והיה למנהלה הפעיל ובעליה.

(ב) הנאשם הודה כי הוא הוציא בעצמו או באמצעות בתו את כל החשבוניות של הנאשמת נשוא התיק דנן (ראו: ת/6 שו' 151).

(ג) הנאשם אף הודה כי העביר את חומר הנהלת החשבונות של הנאשמת למשרד רו"ח חרפק - לידיה של מנהלת החשבונות - עליזה אהרון, וכן נשא בתשלומי דוחות המע"מ של הנאשמת.

(ד) הנאשם הודה כי היה למנהלה ובעליה של חב' יניב אנרגיה החל מפברואר 2010, עת רכש את החברה מיניב קנרש. לדבריו, הוא רכש את החברה לאחר שנאמר לו שיהיה לו "יותר פרנסה" (עמ' 756 שורה 1). ברם, להוציא רישומו כבעל החברה, הוא לא היה פעיל לטענתו בחברה הנ"ל, לא הוציא חשבוניות ולא הגיש דוחות.

(ה) הנאשם הודה כי לנאשמת לא היה ציוד, משאיות, מיכלי דלק או כל חפץ הקשור לענף הדלק (ת/1 שו' 56).

הנאשם אישר כי לא היה יצרן דלק, ולא יכול היה לקנות דלק מבז"ן.

הנאשם אף אישר, כי לא החזיק במלאי דלק, אך לטענתו, כשלקוח הזמין דלק פנה הנאשם לספק, והספק סיפק את הדלק ללקוח (ת/1 שורה 197).

כלשונו: **"אני סוג של חברת תיווך"** (ת/1 שורה 213). וכן: **"לא ראיתי מעולם דלק מאף ספק"** (ת/3 שורה 49, ת/13 עמ' 102).

(ו) הנאשם ציין בחקירתו ת/1, כי יהודה אסייג היה עובד שכיר בחברה הנאשמת, כלשונו: **"הוא עובד שכיר שלי"** (ת/1 שורה 84) והשתכר כמוהו סך של 15,000 ₪.

וכן: **"אני לקחתי את יהודה אסייג שיעבוד אצלי"**, בנמקו זאת בכך, שהלה אינו "פראיר", ולא יכולים "לעבוד" עליו.

(ז) הנאשם אישר כי קיבל את חשבוניות עטה אור תשתיות הובלה בע"מ מיוסף לטין שהפיק את החשבוניות ממחשב ביתו, והוא העביר את החשבוניות למנהלת החשבונות על מנת שתכללנה כתשומות.

(ח) הנאשם הכחיש כי פעל מול חברת אוסקר אנרגיה, וטען כי אינו מכיר כלל את אוסקר.

ג. הפן המשפטי

מהותה של חשבונית פיקטיבית

31. ביסודה של שיטת הטלת מס ערך מוסף מונח העיקרון הבסיסי לפיו, כל יצרן בשרשרת היצור מחויב במס על הערך המוסף שהוא תרם למוצר.

במכירת המוצר משלם היצרן מס עסקאות, וממנו הוא מנכה את המס על התשומות שנרכש מן היצרן שקדם לו, עד שהמס מגולגל על הצרכן הסופי.

לשם כך זקוק העוסק לתיעוד, לחשבונית המס, על מנת שיוכל לנכות את מס התשומות.

32. המלומד פרופ' א. נמדר צ"ן בספרו **מס ערך מוסף, הוצאת חושן למשפט תשס"ד-2003** כרך א' עמ' 38:

"שיטת גבייה שכזו יוצרת מערכת פיקוח אוטומטית על גבית המס, הנובעת מן התלות ההדדית בין היצרנים השונים, בינם לבין עצמם ובינם לבין הצרכנים הסופיים."

33. הזכות לקזז מס תשומות קבועה **בסעיף 38(א) לחוק מע"מ** הקובע בזו הלשון:

"עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את מס התשומות הכלול בחשבונית המס שהוצאה לו כדין..."

התנאי אפוא, לקיזוז מס תשומות הוא קיומה של חשבונית מס שהוצאה כדין לעוסק, הכוללת את מס התשומות אותו הוא מבקש לקזז.

מהי "חשבונית מס כדין"?

34. חשבונית מס כדין היא חשבונית הממלאה דרישות טכניות מסוימות:

א. עליה להיות מוצאת על ידי עוסק מורשה (**סעיף 47 לחוק מע"מ**).

ב. עליה לכלול פרטים שנקבעו על ידי שר האוצר (**סעיפים 47(ב) ו-47(ג) לחוק מע"מ**).

ג. עליה למלא אחר הדרישה המהותית לפיה:

"על החשבונית לשקף עסקה אמיתית בין הצדדים השונים והאמיתיים לעסקה". (ראו: ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז. שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ פ"ד נט(5) 836).

35. קיימת אפוא זיקה בין העוסק לבין מי שקונה אצלו או מקבל שירות ממנו. ברם, אם מסופקת חשבונית שלא היתה של הספק או מזמין השירות, אלא על ידי צד ג' - החשבונית אינה משקפת את המציאות, והיא מהווה חשבונית פיקטיבית שאינה עומדת בתנאי סעיף 38 לחוק מע"מ.

הפיקטיביות של החשבונית אפוא, אינה רק כשלא מתבצעת בפועל עסקה, אלא גם כאשר בוצעה עסקה אך החשבונית היא על שמו של גורם שלא עמו נקשרה העסקה.

על כן נקבע ברע"פ 9/92 חליל קאסם נ' מ"י מיסים 2/1 (אפריל 1992):

"ניכוי מס תשומות יכול להיעשות רק על יסוד חשבוניות שנערכו כדין בקשר לעסקאות שמי שמבקש את הניכוי היה צד להן. איסוף חשבוניות בדרך אחרת והצגתן כחשבוניות שנערכו במהלך עסקי של מי שחייב במס, הוא מעשה מרמה." (הדגשה לא במקור - י.א.).

חשבונית פיקטיבית מערערת את השיטה עליה מבוסס מס המע"מ, שכן המידע שניתן באמצעות החשבונית הכוזבת על העסקאות המבוצעות במשך מהותן והיקפן אינו נכון.

ברע"פ 5718/05 דני אוליבר נ' מ"י (פורסם במאגר המשפטי 8.8.05), קבע בית המשפט, כי אין לערוך אבחנה בין חשבונית פיקטיבית לחשבונית "זרה" - חשבונית שניתנה בגין עסקה שאכן בוצעה, אך נותן החשבונית הוא צד ג' ולא היה צד אמיתי לעסקה: **"כיוון שזו גם זו אינן משקפות את המציאות לאשורה כפי שעליה לעשות, ושתיהן נושאת סיכון גבוה שהמס כלל לא ישולם."**

וכן:

"...כיוון שהמבקש טוען כי משעה שהיתה עסקה כלשהי באה החשבונית לכסות, החשבונית כשרה, טענה זו לא ניתנת לקבל, שיטת החשבוניות מטרתה ניכוי מס תמורת מס ששולם, וניתוק החשבונית מן העסקה אליה היא שייכת פוגע בשיטה זו מיסודה." (הדגשה לא במקור - י.א.).

36. המדיניות שנקבעה מטילה על העוסק חובה לוודא את נכונות העסקאות ואת זהות המעסיקים המוציאים להם חשבוניות.

סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ קובע בזו הלשון:

"עשה אדם מעשה מן המפורטים להלן במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס,
דינו - מאסר 5 שנים או כפל קנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין
התשל"ז-1977.

(1) ...

(2) ...

(3) ...

(4) ...

(5) ניכה מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38."

37. באשר למי שמכין או מנהל או מרשה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות כוזבות
מבחינת הנתונים, היקפם או סיווגם, מהם עולה מסקנה מסולפת, נקבע בסעיף 117(ב)(6) לחוק
מע"מ:

"עשה אדם... מעשה מן המפורטים להלן בכוונה להתחמק או להשתמט מתשלום מס,
דינו מאסר חמש שנים...
6 הכין, ניהל או הרשה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות
אחרות כוזבות".

38. סעיף 117(ב)(2) לחוק מע"מ מפרט מהותן של הנסיבות המחמירות בביצוע עבירה, ובין השאר, סכום
העולה על כפל הסכום המופיע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, קרי: סכום העולה על כפל
הקנס - 452,000 ₪.

כאן יוער, כי סכום המס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין התשל"ז-1977 עומד על סך 226,000 ₪.

היסוד הנפשי

39. עבירה לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ היא עבירה התנהגותית הדורשת כתנאי להרשעה קיומה של
מחשבה פלילית אצל העושה של "מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס".

כוונה להתחמק מתשלום מס מוכחת ברוב המקרים באמצעות ראיות נסיבתיות, והיא נלמדת מנסיבות
עמוד 10

המעשה.

המחשבה הפלילית יכולה להיות מוסקת תוך שימוש בכלל הציפיות המעוגן בסעיף 20(ב) לחוק העונשין לפיו:

"ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה..."

חזקה על אדם שהוא מתכוון לגרום לתוצאות הטבעיות הנובעות מהתנהגותו, ומעשה שהביא לתוצאה שאדם סביר היה צופה שהיא תיגרם - תיבחן כהתנהגות שנועדה לגרום במתכוון לאותה תוצאה.

40. ההלכה הפסוקה בתחום עבירות המס קבעה כי יסוד הכוונה הפלילית הינה **"מצפונות לבו של עושה העבירה, ומטבע הדברים, שניתן עפ"י רוב להסיקו מהתנהגות הנישום, מעובדות חיצוניות ומראיות נסיבתיות אובייקטיביות המצביעות על מטרה להתחמק ממס"**. [ראו: ע.פ. (תל אביב) 71845/04 צמח אויאשן 1989 בע"מ נ' מ"י (פורסם במאגר המשפטי, 31.12.2006) המצטט את ע.פ. 575/72 מ"י נ' שבח פ"ד כח (1)].

41. דיווח על חשבוניות שאינן משקפות עסקאות אמיתיות וניכוי תשומות שלא לפי הוראת חוק מע"מ ותקנותיו מקטין את ההכנסות לצורך תשלום המס.

עוסק המסתמך על חשבונית שאינה משקפת עסקת אמת לצורך ניכוי מס תשומות, מתכוון להקטין בדרך זו שלא כדין את סכום המע"מ שעליו לשלם. בכך יש כוונה להתחמק מתשלום מס [ראו: רע"פ 9008/01 מ"י נ' תורג'מן בע"מ (בפירוק) ואח' פ"ד נח(4) 435; ע"פ (ת"א) 71845/04 צמרת אויאשן שאוזכר לעיל]

בע"פ (ירושלים) 9147/05 מ"י נ' חב' בשיר ר.מ. לבניה (פורסם במאגר המשפטי בפסקה 16) נקבע:

"יש לראות בניכוי מס תשומות באמצעות דיווח על חשבוניות שלא היו ולא נבראו, מעשה שכזה מקים חזקה שבעובדה בבחינת 'ה'דבר מדבר בעדו' המטילה על שכמו של הנאשם את העול להביא ראיות לסתור ההנחה לכאורה בדבר כוונתו להתחמק ממס."

איסור הלבנת הון

42. **"הלבנת הון היא עשיית פעולה ברכוש, לעיתים באמצעות המערכת**

הפיננסית, במטרה להטמיע רכוש שמקורו בפעילות עבריינית, בתוך רכוש הנושא אופי חוקי ותמים, תוך טשטוש מקורו הבלתי חוקי של הרכוש" [ראו: ה"ח מס' 2809 תשנ"ט, מיום 4.4.99 מס' 420].

תכלית החוק למנוע טשטוש מקורם הבלתי חוקי של כספים המסייע לעבריינים ליצור מצג שהכספים שהושגו

בפעילות עבריינית הינם כשרים.

העבירות המנויות בתוספת הראשונה של חוק איסור הלבנת הון "עבירות מקור", והלבנת הון פירושה עשיית פעולה ברכוש שמקורו ב"עבירת מקור".

"רכוש אסור" הוגדר בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון:

(1) רכוש שמקורו במישרין או בעקיפין בעבירה.

(2) רכוש ששימש לביצוע עבירה.

(3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה.

43. סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון קובע כעבירה, עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה מכוונת להסתיר או להסוות כל פרט מזהה ומאפיין באשר למקור הרכוש, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו וכל פעולה הנעשית בו.

עבירה לפי הסעיף הנ"ל איננה עבירת תוצאה, והיא משקפת את דעת המחוקק, כי גם אם לא הושגה התוצאה האסורה יש להעניש נוכח ההתנהגות העבריינית.

44. בתוספת השניה מוגדר שווי הרכוש האסור - סכום של 400,000 ₪ בין בפעולה אחת ובין במספר פעולות ברכוש המצטברות לסכום האמור בתוך תקופה בת 3 חודשים (סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון).

ברם, לא נדרשת מטרה מסוימת לעשיית הפעולה ברכוש אסור, ודי בידעה שמדובר ברכוש אסור.

סעיף 4 אמנם קובע: "ידיעה למעט עצימת עיניים כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין".

ברם, יחד עם זאת, "די אם יוכח שעושה הפעולה ידע כי הרכוש הוא רכוש אסור, גם אם לא ידע לאיזו עבירה מסוימת קשור הרכוש".

המאשימה מייחסת לנאשם בעניינו ביצוע עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

ד. התשתית הראייתית

עדותו של יהודה אסייג

45. יהודה אסייג היה חברו של הנאשם, ובעליה של חברת עטה אור הובלה בע"מ (להלן: **"חב' עטה אור"**) במשך כ-4 חודשים, לאחר שרכש אותה משמעון ביטון. בשנת 2010 נמכרה חברה זו לנאשם ששינה את שמה לשם החברה הנאשמת.

ההגנה גורסת, כי יהודה חיפש אדם צייתן שיפעיל את החברה הנאשמת מבלי לקחת אחריות לפעילותה. ההגנה מצביעה על שיחה שהוקלטה בהאזנת סתר ממנה עולה כי יהודה הציע ליניב לעבוד "דרך דוד".

אקדים ואציין, שגם אם יניב החל לעבוד עם הנאשם והחברה הנאשמת בעקבות קשרים עסקיים עם יהודה אסייג אין זה מאיין את שיתוף הפעולה שלו עם הנאשם לאחר היכרותו עימו.

העד אסייג הכחיש שהנאשם היה פרזנטור שלו בצינו:

"מי ששלח אותי לפרוט שיקים בצ'ינג'ים זה דוד שלח אותי. לא אני שלחתי את דוד" (עמ' 415 שורה 32).

וכן:

"אז מי שהיה הקוף של יהודה זה אני של דוד ולא דוד שלי" (עמ' 417 שורה 3).

אין לי ספק כי יהודה אסייג יודע על הפרשה דן הרבה יותר ממה שהיה מוכן לגלות בחקירותיו ובעדותו בביהמ"ש, ואף מעורבותו בחברה הנאשמת הייתה עמוקה יותר מאשר זו של עובד שכיר רגיל, אלא שהלה הקפיד ונזהר שלא להסתבך עם חברת אוסקר אנרגיה ועם יוסף לטין, ומאחר ולא הוציא כלל חשבוניות הוא לא מצא את מקומו על ספסל הנאשמים.

אף במהלך עדותו בביהמ"ש לא הקפיד יהודה אסייג לומר את כל האמת, וכשגילה טפח - הסתיר טפחיים. כאשר נחקר לגבי תצהיר שנתן לבדיר מונדר (נ/6) לפיו, החברה הנאשמת חייבת לחב' תזקיקים סך של 110 מיליון ₪, הוא עמד על דעתו כי החברה הנאשמת אכן קיבלה דלק מחב' תזקיקים וחייבת את הכספים הנ"ל, ולטענתו, הוא התבסס בתצהיר על תעודות משלוח שהוצגו בפניו ע"י מונדר, ועל בסיסן התבקש לטענתו ליתן תצהיר ע"י המפרק של חב' תזקיקים. עוד בהתייחסו לתצהיר שנתן, הסתיר יהודה אסייג תחילה את נסיבות פגישתו עם מונדר בדיר וטען שהגיע באקראי לכפר קאסם ובעת שמילא דלק בריכבו הוא נפגש עם מונדר.

אף מדבריו, כי חתם לבקשת מונדר על תעודות המשלוח **"מקטע מוסרי"** - יש מקום להסתייג.

ברם, בעת שנחקר ע"י ב"כ הנאשם בחקירה נגדית לוחצת, התרעם יהודה על דרך חקירתו וגילה פרטים שאלמלא כן, היה שומר בלבו, כך בין השאר תיאר את תחילת קשריו של הנאשם עם יניב קנרש:

"הנאשם הוא זה שדאג ללכת לעבוד עם יניב, והוא דאג ללכת ולרדוף אחריו ולהתחנן"

אליו שיעבוד אתו" (העד פונה לנאשם).
"אתה התחננת נסעת אליו לחיפה לעבוד, והוא היה עובד בעבודות שירות, לקחת את
העגלה שלו, אתה חילקת את האוכל שם לחולים במקום שהוא יחלק בשביל לעבוד
איתו" (עמ' 444 שורות 31-33 ועמ' 445 שורות 1-2).

מדבריו אפוא, עלה כי מקור היוזמה לשיתוף פעולה עם יניב קנרש - היה דווקא בנאשם, ולא כטענת האחרון, שהוא שימש "קוף" שנוצל ע"י יניב קנרש.

עוד לטענת אסייג, הנאשם הכיר את יניב לפני שהוא הכיר אותו (עמ' 447 שורה 22), שכן, הנאשם הכיר את יניב בעת שהיה בעליה של חב' אנראל אנרגיה לישראל בע"מ (חברה יצרנית שהייתה בבעלותו של הנאשם תקופת מה).

העד אסייג הסביר כי בשלב מסוים הוא עצמו היה בעליה של חב' עטה אור', והוא מכר אותה לנאשם לאחר שהלה סיפר לו על יכולותיו לגייס כספים.

שם חברה זו שונה כאמור ע"י הנאשם והיה לחברה הנאשמת.

לדבריו, הנאשם עבד כפרילנסר בשוק הדלק, ובמהלך תקופה זו נקשרה חברותם.

46. הנאשם התייחס כבר בחקירתו הראשונה ת/1 למערכת יחסיו עם יהודה אסייג, וטען שהלה היה עובד שכיר שלו בחברה הנאשמת.

רק מאוחר יותר טען כי הוא פעל לפי הוראותיו והוראות יניב קנרש.

על מעמדו של יהודה אסייג כעובד שכיר בחברה ניתן ללמוד גם מעדויות אחרות.

מעדותו של יורי קריכלי בעל change best ים, עלה תימוכין לטענה שיהודה היה עובד בלבד, ולדבריו, הלה שימש שליח של הנאשם. (בפועל, יהודה הוא שהכיר בין הנאשם לקריכלי).

קריכלי הכיר את יהודה אסייג שנים קודם לכן כאשר הלה פרט אצלו שיקים בשל היכרותם הקודמת, ולאחר ששני שיקים של הנאשם חזרו, נדרש יהודה על ידו להיות אחראי לשיקים הפרטיים שהנאשם ביקש לפרוט (עמ' 42 לפרוטוקול).

העד קריכלי שלל את טענת ההגנה כי יהודה אסייג היה מנהלה של הנאשמת, והוא זה שהביא את השיקים לפריטה (עמ' 31 לפרוטוקול)

עפ"י עדותו של קריכלי יהודה אסייג נלווה לנאשם בחלק ממקרי הפריטה, נשוא כתב האישום וכאשר יהודה

הגיע בגפו והנאשם לא נכח אישר האחרון טלפונית כל פעולה (עמ' 32 לפרוטוקול).

יהודה אסייג תיאר את יחסיו עם הנאשם כיחסי חברות, ומעדותו עולה, כי סייע לנאשם רבות בעבר.

כשנטען ע"י ההגנה כלפיו כי הוא ויניב השתמשו בנאשם והפעילו מאחורי גבו את מפעל החשבוניות הכוזבות השיב העד אסייג בפשטות:

"איך מאחורי גבו אם דוד הוציא רק את החשבוניות?"

... היחיד שהוציא חשבוניות בחברה זה היה דוד, ורק דוד. ודוד לקח את החשבוניות פיסית נתן לאותם לקוחות ונתן לכולם. רק דוד, אף אחד אחר לא" (עמ' 458 שורות 9-12).

וכן:

"הוא נתן חשבוניות לאוסקר במאות מיליוני שקלים, ואני לא התנהלתי אף פעם מול אוסקר" (עמ' 454 שורות 4-15).

וכן:

"כל הגניבה שנעשתה, היא נעשתה הרי בבלו. היא לא נעשתה מול אותם לקוחות שאני עבדתי מולם" (עמ' 454 שורות 22-23).

העד אסייג התקומם כנגד הצגת הנאשם כפתי תמים בציינו:

"מה הבן אדם מה זה איזה ילד קטן שאתה לוקח אותו השתחרר מהצבא. אתה אומר לו בוא תשמח בוא תהיה קוף. הבן אדם עם זקן ועם כיפה כזאת גדולה שהוא מנהל משפט פלילי..." (עמ' 455 שורות 5-7).

פועל יוצא מחקירת ההגנה שייחסה לו הפעלתו של הנאשם גילה יהודה פרטים כאמור, מפלילים על הקשר בין יניב לנאשם, ועל הסיכום ביניהם:

וכך אמר אסייג על הסיכום בין הנאשם ליניב:

"ש: אתה ידעת שיניב מוציא ללקוחות שלו חשבוניות של דבי אנרגיה.

ת: כן.

ש: ממי ידעת.

ת: זה היה הסיכום בין דוד ליניב" (עמ' 466 שורות 9-21).

עוד לדבריו, בלתי סביר שחשבוניות בסך 42 מיליון ₪ יוצאו ע"י הנאשמת כתשלומים לסולר. כלשונו:

"מה שאני יודע שהחשבוניות האלה הוצאו בהנחיית יניב קנרש לדוד מורגנשטרן. גם ממה שאתה מראה לי, וגם ממה שדוד סיפר לי על הסיכום בינו לבין יניב, לפיו יניב מעביר רשימה ל (נאשם) (הנאשם) מדפיס חשבוניות בהתאם לרשימה בלי להיות בעסקה" (עמ' 375 שורות 11-17).

באשר לעסקאות בסכום כולל של 600 מיליון ₪ טען יהודה, כי לא עמד לרשות הנאשמת מלאי כזה (עמ' 378 שורות 16-25). משמע, החברה לא יכולה הייתה למכור את כמויות הדלק הנטענות.

באשר ל-8 החשבוניות בסכום של 170 מיליון ₪ מתאריך 21.12.02 הסביר יהודה, כי הנאשמת לא היתה מסוגלת לאופרציה כזו של שכירת 5 חברות שיספקו 500 מיכליות במשך 20 ימים כנדרש עפ"י הכמויות בחשבוניות.

עדויות של יניב קנרש

47. בפני ביהמ"ש הוצגה תשתית ראייתית לפיה בראש הפירמידה של ההתארגנות העבריינית בתחום הדלק בתיק דנן ניצבו יניב קנרש ואברהם אוסקר - שני סוחרי דלק ותיקים.

ליניב קנרש היה בעבר רישיון יצרן דלק, אך בעקבות הגשת כתב אישום נגדו והרשעתו בדיווח כוזב למנהל הבלו וסיוע לאחר להתחמק מתשלום מס נלקח ממנו הרישיון בתאריך 1.1.2011.

בעקבות הסתבכותו הפלילית כאמור, בתיק האחר החל יניב קנרש את פעילותו העבריינית עם אברהם אוסקר ועם הנאשם בתיק דנן.

עמדתו של יניב קנרש בחקירתו:

48. יניב קנרש חזר וטען בחקירתו, כי הוא בעליה ומנהלה הפעיל רק של חברת יניב אנרגיה לישראל בע"מ, וכי אין לו זיקה לחברות האחרות המעורבות בפרשה.

יניב הכחיש בעלות ופעילות בחברה הנאשמת.

לדבריו, הוא קנה מהנאשמת דלק בשנת 2011, ומכר לה דלק בשנת 2012, וכל התנהלותו בקשר לחברה הנאשמת הייתה מול הנאשם. כלשונו:

"כל ההתנהלות של תיאום הזמנות, אספקה ללקוחות, הכל מול דוד בלבד" (ראה הודעתו מתאריך 19.6.2012 עמ' 16 שורה 137).

וכן טען:

"אין לי קשר לחשבוניות של דוד, דבי ואוסקר" (שם עמ' 24 שורה 640).

לדבריו, ההתחשבות עם החברה הנאשמת נעשתה באמצעות הנאשם בסוף כל חודש, כשהלה היה מגיע אליו לתחנת הדלק בצפון.

בנסותו לגולל האחריות על אחרים טען יניב קנרש שהנאשם היה פעיל בחברה הנאשמת ובחברת יניב אנרגיה החל משנת 2010, ויהודה שעבד בחברה הנאשמת כשכיר היה בעל השפעה רבה על הנאשם (הודעה מתאריך 19.6.2012, עמ' 20 שורה 549).

יניב הכחיש בחקירתו, כי עבד מול חברת אוסקר אנרגיה תחת שמות חברות אחרות וטען, שאין לו כל קשר לחשבוניות של החברה הנאשמת שחב' אוסקר אנרגיה קיזזה. (שם עמ' 22 שורות 583-585).

באשר לחברת יניב אנרגיה:

49. לטענת יניב קנרש, הוא מכר את חברת יניב אנרגיה לנאשם בשנת 2010 תמורת סכום של 100,000 ₪.

עם מכירת החברה הוא מסר לנאשם רשימת לקוחות שנהגו לשלם באשראי, ולדבריו:

"מאז תחת יניב אנרגיה לא התעסקתי עם הלקוחות" [ראו: הודעתו מתאריך 21.6.2012 עמ' 4 שורות 69-70].

עוד הוסיף וטען יניב, שעפ"י הסכם בע"פ למכירת החברה שנעשה עם יהודה אסייג והסכם בכתב עם הנאשם הוא המשיך לעבוד בחברה **"עד שלאט לאט אני מעביר לו את הלקוחות"** (שם, עמ' 4 שורות 76-77).

הוא קיבל שכר על עבודתו בסך של 10,000 ₪, וזאת **"על זה שנתתי לו חברה עם לקוחות, והייתי עושה גבייה לשיקים מהלקוחות"** (שם, עמ' 4 שורות 90-91 וכן עמ' 5 שורות 97-100).

50. לדברי קנרש היה זה הנאשם שהפעיל את חברת יניב אנרגיה, כלשונו:

"דוד ידע הכל מה קורה ביניב אנרגיה. הוא נתן לי את ההנחיות" (שם, עמ' 10 שורה 254).
עמוד 17

וכן:

"החברה היתה שייכת לדוד, הוא עשה בה הכל לפי החלטתו אני שייך אך ורק לחב' יניב חברה לאנרגיה לישראל". (שם, עמ' 10 שורות 264-265).

51. יניב קנרש הכחיש איפוא כי ניהל את חברת יניב אנרגיה, וכן הכחיש כי הביא לחב' אוסקר אנרגיה את החשבוניות של החברה הנאשמת. לדבריו הוא הביא רק חשבוניות של החברה אותה הוא ניהל - יניב חברה לאנרגיה לישראל [הודעת יניב, מתאריך 21.6.2012, עמ' 33 שורות 901-902; וכן הודעתו מתאריך 1.7.2012 עמ' 6 שורות 151-150].

עוד הוסיף יניב לטעון, כי בהנהח"ש של החברה שלו - יניב חברה לאנרגיה לישראל - לא היו חשבוניות פיקטיביות, וכל התשלומים שהנאשם קיבל ממנו - נפרעו ולא חזרו אליו [ראו: הודעתו מתאריך 28.6.2012 עמ' 22 שורה 598].

52. טיעוניו של יניב בחקירתו אינם מתיישבים עם עדותה של לימור מור יוסף - מנהלת החשבונות של חברת יניב אנרגיה לפיה, היה זה יניב שנתן לה הוראות בקשר לחברת יניב אנרגיה (עמ' 169) והיה זה יניב שאמר לה מה לרשום בחשבוניות (עמ' 171, 113). בנסותו לתאם בין עדותו לעדות לימור ציין יניב כי נתן הנחייה ללימור לאחר שקיבל הנחיות מדוד (שם, עמ' 6 שורות 197-196).

וכן **"דוד היה מעביר לו את הכסף להעביר ללימור"** [ראו: הודעתו מתאריך 21.6.2012 עמ' 4 שורות 87-86]. הוא היה לדבריו **"רק שליח של כספים"** (שם, עמ' 5 שורה 102).

יניב אף הכחיש כי ביצע פריטת שיקים אצל דאוד חורי, וטען כי הוא לא ניכה שיקים של חברה אחרת [ראו: הודעתו מתאריך 1.7.2012 שעה 16:10 עמ' 6 שורות 147-146 ו-150].

53. במהלך חקירתו בתאריך 5.7.2012 שינה יניב קנרש את עמדתו, ולאחר שביקש כלשונו: **"לנקות את השולחן"**, טען, כי חברת יניב אנרגיה לישראל אכן הוציאה חשבוניות פיקטיביות לחב' תזקיקים, אך זאת לבקשת הנאשמת.

"דוד מחב' דבי אנרגיה ביקש ממני טובה אישית להוציא ללקוח שלו בשם תזקיקים את החשבוניות האלו... לא סיפקתי לו כלום, כנגד קבלת חשבוניות פיקטיביות מדבי אנרגיה" (ראו: הודעת יניב מתאריך 3.7.2012 שעה 23:15 עמ' 2 שורות 16-4).

יניב הסביר, כי רשם בחשבוניות כמויות **"על סמך מה שדוד ביקש ממני כשבא עם רשימה שמונדר ביקש ממנו"** (ראו: הודעה מתאריך 3.7.2012 שעה 23:15 עמ' 2 שורות 18-17).

וכן:

"דוד נתן לי הוראה" (שם עמ' 3 שורה 56).

לדבריו, הנאשם ביקש ממנו שיתן חשבוניות פיקטיביות מחב' יניב אנרגיה לישראל, מאחר שחברה זו מכרה בכמויות גדולות ו"זה נראה תקין". (שם עמ' 7 שורות 161-162).

בחקירתו ת/61 ציין יניב כי היו מקרים שקנה סחורה מהנאשמת "אבל רוב המקרים שדבי סיפק היו כנגד חשבוניות פיקטיביות שאני הוצאתי לפי בקשתו של דוד ללקוחות פיקטיביים של דבי".

וכן:

"חוץ מתזקיקים היו עוד לקוחות שלא רצו לקבל את החשבוניות הפיקטיביות של דבי אנרגיה בבעלות דוד או היו כאלה שלא רצו את כל החשבוניות הפיקטיביות מדבי אנרגיה, אז דוד ביקש ממני באותה מתכונת שאני אוציא אליהם חשבוניות פיקטיביות, והוא יוציא אלי את החשבוניות הפיקטיביות של דבי אנרגיה" (ראו: הודעת יניב מתאריך 3.7.2012 שעה 11:30 עמ' 8 שורות 183-184).

54. יניב הוסיף וציין, כי יוסף לטין היה הספק הפיקטיבי של החברה הנאשמת, והוא למד על כך מפיו של הנאשם.

"דוד אמר לי שהוא לוקח מלטין את החשבוניות הפיקטיביות" (ראו: הודעת יניב מתאריך 3.7.2012 שעה 11:30 עמ' 8 שורות 203-204 ועמ' 11 שורות 271-272).

עוד לדבריו, גם חברת אוסקר אנרגיה קיבלה מהנאשם חשבוניות פיקטיביות של החברה הנאשמת (שם עמ' 9 שורות 213-214).

מהמקובץ לעיל עולה, כי גם כאשר החליט יניב קנרש כביכול **"לנקות את השולחן"** הוא לא גילה את כל צפונות לבו, ולא תיאר את כלל פעילותו הפלילית, אלא הטיל על הנאשם את האחריות להוצאת חשבוניות פיקטיביות ע"י החברה הנאשמת לחב' יניב אנרגיה, וטען כי הנאשם התנהל מול חברת אוסקר אנרגיה.

55. כשעומת יניב עם הנאשם טען האחרון בפניו כי הוא לא התנהל מול אוסקר, וכי היה זה יניב שהנחה אותו לרשום את הכתוב בחשבוניות שהועברו לאוסקר אנרגיה, ויניב טען כי הנאשם משקר.

(ראו: הודעתו מתאריך 5.7.2012 עמ' 20 שורות 515-518).

אף בעימות בין יניב לאוסקר הכחיש יניב את טענת אוסקר, כי הוא יניב היה האיש שמסר לו את החשבוניות של

החברה הנאשמת ושל חב' יניב אנרגיה, והמשיך לטעון כי הוא נתן לחב' אוסקר רק את חשבונות יניב אנרגיה לישראל (שם עמ' 24 שורות 624-625).

אקדים ואציין, כי מעדותה של אולגה דק - מנהלת תחנת דלק ציינה העדה שרק יניב התנהל מול חברת אוסקר, והחשבונות הגיעו ממנו (ת/35).

עדות של יניב בביהמ"ש:

56. בבואו ליתן עדות בביהמ"ש היה כבר יניב קנרש מושא לכתב אישום (ת/62), ואז חזר בו מדבריו המסבכים את הנאשם וטען, כי החוקר רשם את המילה "פיקטיבי" מבלי שהוא עצמו הגה מילה זו.

בעדותו בביהמ"ש התכחש יניב קנרש להודעותיו מתאריכים 3.7.2012 ו- 5.7.2012 בציינו, כי בשל החקירה שהתארכה שעות ארוכות הוא לא שם לב שהחוקר "הכניס" להודעתו את המילה "פיקטיביות" כשהתייחס לחשבונות, וטען כי עסקאותיו עם הנאשם היו עסקאות אמת.

עוד לדבריו, רק במקרה אחד, בהתקיים עיסקה אמיתית בין חב' תזקיקים לחב' יניב אנרגיה לישראל הוצאה חשבונית לחב' תזקיקים ע"י החברה הנאשמת שלא סיפקה בפועל את הדלק.

57. יניב אף הכחיש בעדותו בביהמ"ש כי טען בחקירתו שיוסף לטין הוא "הספק הפיקטיבי" של החברה הנאשמת, והוסיף כי הנאשם אמר לו שהוא "עובד" עם יוסף לטין.

בנסותו לתמוך בטענתו כי העיסקאות עם החברה הנאשמת היו עסקאות אמת ציין יניב קנרש: **"אני מכיר את יהודה ונהגים. סחורה שהייתי מקבל אני יכול להגיד לך שמות של 'נהגים' (עמ' 518 שורות 32-34).**

דא עקא, שאין מחלוקת כי לחברה הנאשמת לא היו כלל נהגים, והעובדים השכירים היחידים בה היו הנאשם ויהודה אסייג.

58. בחקירתו הנגדית בביהמ"ש טען יניב, כי הוא מסר שיקים לנאשם, והוא אינו יודע אם הלה פרט את השיקים בצ'יינג'ים (עמ' 520 שורות 32-34). הוא הכחיש כי הוא זה שקיבל בפועל את הכסף מהצ'יינג'ים (עמ' 527 שורה 37).

למותר לציין, כי מעדותו של דאוד חורי עלה כי הנאשם היה מגיע עם יניב לפרוט שיקים, כשיניב הוא המחזיק בשיקים. הנאשם היה חותם על "הניירת", ויניב היה נוטל את הכסף לאחר פריטת השיקים (עמ' 241 שורות 20-23 ועמ' 244 שורה 12).

עדות דאוד חורי כאמור, מפריכה את טענת יניב שהוא לא קיבל החזרי כספים, וכי אם היה רוצה לנכות/לפרוט

שיקים הוא היה עושה זאת בשמו.

יניב עשה כן על מנת להסתיר את חלקו כפי שיפורט באישום החמישי שעניינו "הלבנת הון".

59. העדה לימור מור יוסף, ציינה כי יניב הוא שנתן לה הוראות בקשר לחברת יניב אנרגיה. בנסותו לתאם את עדותו עם עדותה טען יניב, כי ההוראות שנתן **"זה גם חלק מההוראות שהייתי מקבל מדוד"**. (עמ' 552 שורות 26-27).

60. בחינת דבריו של יניב קנרש מול העדויות שהובאו בפני ביהמ"ש מגלה, כי יניב שיקר עת טען כי הוא לא הפעיל את חב' יניב אנרגיה.

אינני מקבלת גם את דבריו כי היה זה הנאשם שהנחה אותו מה לומר למנהלת החשבונות לימור מור יוסף.

אני אף מעדיפה את דבריו של הנאשם כי היה זה יניב שפעל מול אברהם אוסקר.

אינני מקבלת את גירסת ההתחמקות של יניב קנרש וקובעת כי הוא היה השותף הדומיננטי בביצוע העבירות נשוא התיק דנן. קנרש הפעיל את חברת יניב אנרגיה והתנהל מול חברת אוסקר אנרגיה. הוא לא קיבל הנחיות מהנאשם, והוראותיו למנהלת החשבונות היו יזומות על ידו ולא פועל יוצא מהנחיות הנאשם. יניב התלווה לנאשם שפרט שיקים בצייג'ים ונטל בפועל את הכסף.

תימוכין לכך גם בפרטי העימות, שהוגש לביהמ"ש בהסכמת הצדדים, בין אוסקר ליניב קנרש כפי שמופיעים בהודעת יניב מתאריך 5.7.2012 עמ' 23 שורה 608, מהם עולה שיניב מסר לאוסקר חשבונות הן של החברה הנאשמת והן של חב' יניב אנרגיה וחברת יניב אנרגיה לישראל כשמטרת החשבונות הפיקטיביות הייתה שלא לשלם את המע"מ על הבלו.

61. הנאשם הוציא 25 חשבונות בסכום כולל של מילארד וחצי ₪ לחברת אוסקר.

על 8 מהחשבונות נרשם "עבור בלו".

הנאשם כאמור, הודה בחקירתו שאכן מדובר בחשבונות פיקטיביות, וטען כי רשם על גבי החשבונות עפ"י הוראות יניב (עניין זה יפורט בהמשך).

אף מעדות אירנה פרץ - מנהלת החשבונות בחב' אוסקר עולה כי **"ואין דבר כזה עבור בלו"**, וכי תכלית החשבונות שהוצאו הייתה לקזז את סכום המע"מ.

עדויות של יועצי המס רפאל ואלעד אזולאי

62.

רפאל אזולאי היה יועץ מס שניהל חשבונות של מספר חברות בבעלות אוסקר.

מעדותו עלה כי היקף המחזור של חב' אוסקר עלה מ-10 מיליון ₪ בחודש ל - 80-100 מיליון ₪ בחודש לאחר שאוסקר החל "לעבוד" עם יניב קנרש.

לאחר שהעד אזולאי הבחין כי סכום המע"מ שחב' אוסקר צריכה לשלם לרשויות מע"מ עלה ל- 5-6 מיליון ₪, נפגש, לדבריו, אוסקר עם יניב קנרש, ונעתר להצעתו של יניב קנרש שהלה יפיק לאוסקר חשבונות "על הבלו". העד אזולאי היה מודע לכך שהחשבונות היו בלתי תקינות או כלשונו: "אסורות". לטענתו, הוא התריע על כך בפני אוסקר, אך התנגדותו לא צלחה.

לטענתו, ההתחשבות בין אוסקר לקנרש התנהלה אחת לחודש, ובפגישות הוא עצמו לא נכח.

הוא עצמו לא הכיר את הנאשם.

העד אזולאי מסר בחקירתו במשטרה כי מדובר היה בחשבונות פיקטיביים (נ/2 א' עמ' 4 שורות 108-112), ובעדותו בביהמ"ש ציין כי שלוש החברות של קנרש הפיקו לאוסקר חשבונות בלו שבעצם לא שיקפו כל עסקה, שכן **"אין דבר כזה עסקת בלו"** (עמ' 273 לפרוטוקול).

מחקירתו עלה, כי החשבונות נועדו להקטין את תשלומי המע"מ לשלטונות המס (נ/2 א' עמ' 2 שורות 63-64). לדבריו, אוסקר הבין שמדובר בעבירה על החוק והוא אף הסביר לו זאת, אך הלה אמר לו להכניס את חשבונות המס לספרי הנהלת החשבונות של אוסקר אנרגיה (נ/2 א' עמ' 7 שורות 238-239).

בנו של רפאל אזולאי - אלעד אזולאי גם הוא יועץ מס היה זה שביצע את רישום החשבונות בספרי הנה"ח של אוסקר (עמ' 283 לפרוטוקול). העד ציין כי 78 קבלות בסכום כולל של 107 מיליון ₪ הינן **"קבלות סתמיות"** (ת/50). הוא הגדיר את החשבונות שהתקבלו מהנאשמת כ**"חשבונות לא חוקיות"**.

העד הסביר כי תפקידן של חשבונות הנאשמת היה לקזז את המע"מ בחברת אוסקר אנרגיה (עמ' 281 לפרוטוקול).

הוא ידע כי לא מדובר בעסקאות אמיתיות, כי לא היה תשלום בפועל תמורת החשבונות (נ/3 עמ' 2 שורות 21-22).

בעל החברה - אוסקר התעקש שירשום את החשבונות בספרי הנה"ח ואמר **"שזה על אחריותו"** (נ/6 עמ' 12 שורות 173-175).

יועצי המס - בני משפחת אזולאי ציינו כי יניב הודה בפניהם שהחברה הנאשמת היא חברה בבעלותו (נ/א' שורה 53) ועל כן בסוברם שהוא הבעלים הן של חברת יניב אנרגיה והן של הנאשמת ערכו יועצי המס קיזוזים בין הכרטסת של שתי החברות. כשיניב נעצר נתפסה ברשותו חותמת של החברה הנאשמת.

יניב הציג מצג כי הוא בעליה של החברה הנאשמת גם בפני בעלי החברות שרכשו ממנו דלק - נשוא האישום השישי.

בשולי הדברים אתייחס לטענת ב"כ הנאשם בדבר אכיפה בררנית.

אליבא דהגנה התנהלות התביעה אינה תקינה באשר היא לא העמידה לדין את יועצי המס בני משפחת אזולאי שביודעין ניכו חשבוניות פיקטיביות.

לטענת ההגנה, יועצי המס היו יכולים למנוע את התוכנית העבריינית, והם לא עשו כן, ויצאו ללא פגע בעוד שנגד הנאשם הוגש כתב אישום.

אין צורך להרחיב בעניין זה כדי להגיע למסקנה שלא ניתן להשוות את חלקו של הנאשם בתוכנית העבריינית למחדליהם של יועצי המס אזולאי, ביחוד כשאלה התריעו כנגד הכללת החשבוניות הפיקטיביות, אך נכנעו ללחץ לקוחותיהם.

חיזוק לאמור לעיל עולה מעדותה של גב' אירנה פרץ - מנהלת החשבונות בחב' אוסקר אנרגיה אשר ציינה בעדותה כי פעם בחודש נהג יניב קנרש להגיע למשרדי חב' אוסקר אנרגיה ולהיפגש עם אברהם אוסקר לצורכי התחשבות, וזו נעשתה בהיעדר יועץ המס, וההתחשבות בין אוסקר ויניב היתה "בדלתיים סגורות" בנוכחות אוסקר, שלומי ויניב. (ת/33 א' שורות 77-78 ו- 87-88).

לדבריה, החשבוניות של החברה הנאשמת היו בגובה תשלומי הבלו.

ה. פרשת ההגנה

גירסתו של הנאשם בחקירתו במשטרה

63. ביום מעצרו של הנאשם - 18.6.2012 מסר הנאשם גירסא ראשונה - בת/1 לגביה ניתן כיום לומר שרובה ככולה אינה נכונה, למעט נטילת אחריות לפעילותה של החברה הנאשמת כבעליה וכמנהלה.

לדבריו, הוא רכש את חברת עטה אור מיעקב ביטון תמורת כ-30,000 ₪. הנאשם טען כי לא זכר או לא ידע כי החברה הייתה אח"כ בבעלות יהודה אסייג.

לאחר רכישת חב' עטה אור הוא הפעיל אותה מביתו ברח' הרב שך 33 בני ברק.

על תפקידו של יהודה אסייג בחברה הנאשמת אמר הנאשם בחקירתו: **"להביא לקוחות, לדאוג שלא יחזרו שיקים מלקוחות ושליחויות"** (ת/1 שורה 84).

עוד לדבריו, הוא לא החזיק מלאי דלק, וכשלקוח הזמין דלק הוא פנה לספק והלה סיפק דלק ללקוח.

בנוסף טען כי הוציא חשבוניות לפי דיווח שקיבל מיניב או מיהודה על משיכת דלק, וחברת אוסקר אנרגיה הייתה לקוח שלו באמצעות יניב. כשנאמר לו ע"י יהודה למשוך דלק מיוסף לטין הוא היה מתקשר אליו ומזמין את הדלק, שיטת התשלום הייתה על בסיס מזומן. השיקים נפרטו בצ'ייג'ים והכסף הועבר ללטין במזומן.

בהמשך חקירתו - ת/3 מתאר הנאשם תיאור המוגדר על ידו כ"**סיפור מסגרת**".

בחקירותיו ת/4 - ת/12 שמר הנאשם על זכות השתיקה כשהוא מהתל בחוקריו, ומבטיח להם שימסור להם למחרת את גירסתו.

הנאשם נשאל מהיכן הגיע הדלק שסופק לכאורה ללקוחות ועל כך הוא השיב בחקירתו:

"לא יודע. לא שאלתי. אמר לי סופקו הדלקים" (הודעה מתאריך 5.7.2012 עמ' 35 שורות 21-26).

יחד עם זאת הוא הודה, שהוא לא ראה סחורה - דלק מעולם (הודעתו מתאריך 5.8.2012, עמ' 29 שורות 1-3). **"לא ראה דלק מעולם מאף ספק"** (שם, עמ' 101 שורה 31).

וכן:

"ש: אתה מכרת סחורה?"

ת: אני אמרתי לכם אלף פעמים לא ראיתי ליטר סולר."

(הודעתו מתאריך 9.7.2012 עמ' 25 שורה 35).

"הוא לא פתח חשבון בבז", הוא לא ראה תעודות ולא יודע מה זה תעודות" (הודעה מתאריך 5.7.2012 עמ' 30 שורות 1-5).

לאחר שהנאשם נחשף לחומר הראיות שנאסף ע"י החוקרים, וסמוך להגשת כתב האישום מסר הנאשם בתאריך 5.7.2012 הודיה חלקית כשהוא מודה בקיומן של חשבוניות פיקטיביות, אך גם טוען שלא הבין את אשר התרחש בפועל.

בחינת הודעתו ת/13 מול התמלילים ת/13 ג' ות/13 ד' מגלה חוסר התאמה בנקודות מסוימות, ועל כן אתייחס רק לאמור בתמלילים ת/13 ג' ות/13 ד' שמשקפים תיעוד מילולי וחזותי של חקירת הנאשם

במועד הנ"ל.

הודאת הנאשם בעניין חשבוניות לטין (אישום שביעי)

64. החוקרים הציגו לנאשם חשבוניות מס שקיבל מיוסי לטין לטובת החברה הנאשמת. חשבוניות שסומנו כ/1 - 80 מתאריך 19.6.2012, והחוקר אביב סבג שאל אותו:

"ליוסי אמרת לו מה לכתוב, לפי מה?"

והנאשם משיב: **"לפי ההכנסות... שאני לא אשלם את המס".**

בהמשך הוסיף הנאשם: **"עשו אותי ראש הפירמידה הגאון שיודע מה לעשות".**

(ת/13 ד' עמ' 55 שורות 29-30).

לגבי מודעותו לפיקטיביות של החשבוניות שקיבל מיוסי לטין הוא נשאל ע"י חוקריו:

החוקר ש': **"גם אז בשעתו, בעצם עולה שגם אז ידעת במהלך השנים 2011 עד 2012 שהחשבוניות שאתה מקבל מיוסי לטין הן פיקטיביות נכון?"**

תשובת הנאשם: **"נכון" (ת/13 ג' עמ' 111, שורות 18-20).**

החוקר ש': **"אתה אומר שקיבלת וגילית במשך הזמן על כך שקיבלת מיוסי לטין חשבוניות מס פיקטיביות על שם חברת עטה אור נכון? מדוע בכך זאת הסכמת להמשיך להתנהל עם יוסי לטין, כשאתה יודע שההתנהלות שלך אתו היא לא לגיטימית?"**

הנאשם: **"הייתי בסחרור... אין לי הסבר לתשובה הזאת... הייתי בתוך מערכת. אם עשיתי דברים לא טובים אני מצטער עליהם".**

(ת/13, עמ' 137 שורות 17-31).

וכן הוסיף הנאשם:

"אין לי יום ואין לי לילה. אני מתחייב לא לעשות בחיים דברים כאלה... הייתי בתוך כזאת מערכת גדולה שלא ידעתי אפילו איך להשתחרר ממנה".

(ת/13 ג' עמ' 138 שורות 16-21).

החוקר ש' שואל את הנאשם אם האחרים מודעים לכך שקיבל חשבוניות פיקטיביות מיוסף לטין: **".... יודעים**

על יוסי לטין? סיפרת להם על יוסי לטין?"

הנאשם: **יודעים הכל".**

(ת/13 ד' עמ' 7 שורות 18-19).

כשנשאל של מי היו החשבוניות הפיקטיביות שהכניס כנגד הוצאת החשבוניות על מנת לא לשלם מע"מ ציין הנאשם:

"יש לי של לטין ויש לי של יניב" (ת/13 ד' עמ' 51 שורה 5).

הנאשם איפוא הודה בריש גלי כי קיבל ביודעין מיוסף לטין חשבוניות פיקטיביות.

באשר לחשבוניות שנמסרו לחב' אוסקר אנרגיה

65. לטענת הנאשם בהודאתו ת/13 ד' הוא לא התנהל מול חברת אוסקר אנרגיה מעולם (שם עמ' 45 שורה 1).

וכן הוסיף:

"יניב אמר לי תכתוב את החשבוניות עבור בלו. שאלתי אותו למה עבור בלו? אמר לי: ככה אני רוצה. אף פעם לא הסביר לי את זה" (ת/13 ד' עמ' 45 שורות 3-6).

בהמשך החקירה, החוקר אביב סבג שוב מתייחס לחשבוניות שהוצאו לחב' אוסקר אנרגיה ושואל:

"בחלק מהחשבוניות שהוצאו לאוסקר היה כתוב בלו נכון?"

הנאשם: **"לפי בקשתו של יניב. אמרתי את זה קודם".**

(ת/13 ד' עמ' 52 שורות 37-39, ועמ' 53 שורות 5-6).

החוקר יורם שואל את הנאשם: **"החשבוניות האלה אתה אמרת ליניב להוציא חשבוניות כאלה. ביקשת**

ממנו שיוציא חשבוניות פיקטיביות?"

הנאשם: "אני הוצאתי להם. לא הוא הוציא להם".

(ת/13 ד' עמ' 5 שורות 16-17).

66. באשר לחשבוניות שנמסרו ללקוחות המוזכרים באישום השישי, החוקר אביב סבג מפנה את הנאשם לגירסתו של יניב קנרש לפיה, הנאשם הוא זה שמכר דלק ללקוחות (המוזכרים באישום השישי), ועל כך משיב הנאשם:

"איך אני מכרתי להם דלק. אני לא מכיר אותם בכלל" (ת/13 עמ' 46 שורה 20).

לדבריו, הוא הוציא את החשבוניות לאותם לקוחות, לפי בקשת יניב, בציינו, כי אינו מכיר את הלקוח עומר ירדן. הנאשם זכר שהוציא חשבונית לרמא אנרגיה והכל לדבריו, לבקשת יניב (ת/13 ד' עמ' 26 שורות 35-37).

הנאשם נשאל ע"י החוקר סבג אם הוא זוכר כמה חשבוניות פיקטיביות הוציא ליניב, ונענה כי הנאשם אינו יכול לזכור מספרים (ת/13 ד' עמ' 47 שורות 9-10).

67. החוקרים ביקשו הסכמת הנאשם לעריכת עימות בינו לבין יניב, בהסבירם כי העימות הוא **"על זה שהוא אמר לך, אמרת לו, בקשת ממנו שהוא יוציא חשבוניות מס פיקטיביות"** (ת/13 ד' עמ' 8 שורות 10-13).

והנאשם הטוען כי הוא באפיסת כוחות מסכים ליטול חלק בעימות בהדגישו: **"רק על זה"**.

68. החוקר ש' הציג בפני הנאשם את החשבוניות שהחברה הנאשמת הוציא לחברת יניב אנרגיה לישראל - חשבוניות כ/100 - כ/139, הנאשם נשאל ע"י החוקר:

"האם אתה מאשר שאלו החשבוניות הפיקטיביות שדברת עליהן קודם שהוצאו ליניב קנרש וחברת יניב אנרגיה לישראל ובגינם לא מכרת שום סחורה?"

ועל כך משיב הנאשם:

"אלה החשבוניות שהוצאתי ליניב קנרש לפי בקשתו".

החוקר חוזר ושואל: **"אלה החשבוניות הפיקטיביות?"**

והנאשם חוזר ומשיב: **"שהוצאתי לפי בקשתו"** (ת/13 ד' עמ' 51 שורות 23-29).

החוקר אביב סבג משלים: **"אתה לא מכרת סחורה?"**

הנאשם: **"אני לא"**.

אביב סבג: **"האם אתה קבלת תשלומים עבורם?"**

הנאשם: **"לא"**.

(ת/13 ד' עמ' 51 שורות 31-35).

69. בפני הנאשם הוצגו גם חשבוניות שהחברה הנאשמת הוציאה לחב' אוסקר אנרגיה שסומנו כ/81 עד כ/92 מתאריך 19.6.2012.

והנאשם משיב: **"הוצאו לפי בקשתו של יניב"**.

החוקר יורם מדגיש: **"אלה חשבוניות המס הפיקטיביות שהוצאו לבקשתו של יניב?"**

הנאשם: **"כן"** (ת/13 ד' עמ' 52 שורות 5-7).

70. החוקר יורם הציג בפני הנאשם את חשבוניות המס שהוציאה החברה הנאשמת לחברת יניב אנרגיה שסומנו כ/140 - כ/147 מתאריך 19.6.2012, ועל כך מגיב הנאשם:

"אם לא אמרתי מה קרה בחברה הזאת. מעולם לא טיפלתי בחברה הזאת. מעולם לא הוצאתי שם חשבוניות... מעולם לא דיווחתי שם מע"מ, מעולם לא טיפלתי בהנהלת החשבונות" (ת/13 ד' עמ' 53 שורות 17-21).

החוקר אביב סבג מוסיף ושואל:

"זה גם חשבוניות פיקטיביות? יניב אנרגיה החשבוניות הן חשבוניות פיקטיביות?"

הנאשם: **"כן"**.

(ת/13 ד' עמ' 53 שורות 32-36).

71. לנאשם הוצגו חשבוניות המס שהוציאה חברת יניב חברה לאנרגיה לישראל לטובת החברה הנאשמת - חשבוניות שסומנו כ/148 - כ/168 מתאריך 19.6.2012.

הנאשם מציין כי הוא אינו יודע מה סופק ומה לא סופק מחשבוניות אלו.

(ת/13 ד' עמ' 56 שורה 23).

לשאלת החוקר ש': "האם ידוע לך או אתה יכול להניח מה הרווח שגזר יניב קנרש מההתנהלות הפיקטיבית בהתקשרות שלו עם לקוחות באמצעות שימוש בחב' דבי?"

הנאשם משיב: "אני שומע מכם. היום אני יודע מספרים אני לא ידעתי בזמנו... למה אתה שואל אותי את השאלה הזאת? אני אעשה לך את החישובים כמה הוא הרוויח?"

(ת/13 ד' עמ' 62 שורות 25-38).

72. בעימות בין הנאשם ליניב קנרש חזר הנאשם והודה כי הוציא חשבוניות פיקטיביות.

שאלת החוקר אביב: "האם אתה בחב' דבי אנרגיה הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות לחב' יניב חברה לאנרגיה לישראל ללא שמכרת סחורות ליניב נכון או לא נכון?"

הנאשם: "כן".

יניב המבקש לערער את תשובת הנאשם שואל: "מה כן? כן הוציא או כן לא הוציא".

הנאשם מאשר: "כן הוצאתי" (ת/76 עמ' 112 שורות 32-39).

החוקר אביב: "האם קבלת כספים בגין החשבוניות האלה?"

הנאשם: "לא".

(ת/76 עמ' 113, שורות 9-10).

החוקר אביב: "האם הוצאת חשבוניות ללקוחות של יניב קנרש לפי הדרישה שלו ללא שאתה תמכור סחורה לאותם לקוחות, הוצאת?"

הנאשם: "כן. כי יניב אמר לי, שכל הלקוחות קבלו את הסחורה במלואה".

(ת/76 עמ' 113 שורות 13-16).

אביב: "של מי הלקוחות האלה?"

הנאשם: "של יניב קנרש".

החוקר אביב: "הם קבלו ממך דלק".

הנאשם: "ממני לא".

(ת/76 עמ' 113, שורות 9-28).

לשמע דברי הנאשם ניסה יניב קנרש ליתן הסבר שיתאם את גירסתו עם דברי הנאשם וציין כי הלקוחות שקיבלו את הדלק הם לקוחות שהיו שלו והועברו לנאשם, והלה הוציא להם חשבוניות (שם עמ' 114).

אזי נשאל הנאשם ע"י החוקר אם הוא מכיר את הלקוחות האלה ונענה על ידו: **"לא מכיר אותם"** (עמ' 115 שורה 12), אך הוסיף כי יניב אמר לו שהם קיבלו סחורה **"עד הליטר האחרון"** (שם עמ' 115, שורה 23).

הנאשם נשאל בעימות בהוראה של מי הוצאו חשבוניות של החברה הנאשמת לחברת אוסקר אנרגיה, והלה השיב:

"לפי בקשתו של יניב. אני לא התנהלתי מול אוסקר" (ת/76 עמ' 116, שורה 17).

לדבריו, הוא הונחה ע"י יניב לרשום על חלק מהחשבוניות שהן הוצאו עבור בלו (עמ' 116 שורות 20-22).

בתגובה לדברי הנאשם טען יניב כי הלה משקר.

73. ההגנה יוצאת חוצץ כנגד הודאתו של הנאשם ת/13 הן בשל נסיבות מסירתה על רקע משבר נפשי על רקע שמועות שמסר צמח לנאשם לפיהן משפחתו נטשה אותו, והן בשל תוספות ועיוותים ברישום כטענתה, בהשוואה אל מול התמלילים.

לטענת ב"כ הנאשם, יש להתעלם משאלות ותשובות מסוימות שניתנו ע"י מרשו שכן, יש לבחון את החקירה בכללותה שנמשכה על פני 10 שעות, וניתנה על רקע משבר נפשי, ויש לקבל את עמדתו של הנאשם שחזרה ונשנתה לפיה, בהודאתו הוא התייחס לתובנה לה הגיע ביום בו הודה לגבי דברים שאירעו, אך הוא לא היה מודע להם בשעתו.

הנאשם אמנם חתם על הודאתו, אך היה לטענתו, אותה עת באפיסת כוחות וקריאת ההודעה לא נעשתה בריכוז הנדרש.

ב"כ הנאשם הביע תמיהה הכיצד הודה מרשו במיוחד לו בעניין לטין, ובכל זאת בהמשך חקירתו, ציין כי אף אחד לא הורה לו להוציא חשבוניות פיקטיביות?

הנאשם אכן חוזר בו ומסייג הודאתו, אך עושה כן כשהוא מבין שהיקף פעילותו נפרש בפני חוקריו, והוא מנסה לצמצם את חלקו.

מתמליל הקלטת ההודעה שתועדה בווידאו עולה, כי בתום גביית ההודעה בת 7 עמודים עיין בה הנאשם בעיון רב במשך 22 דקות, והיפנה את חוקריו לתיקונים בהודעה.

הנאשם ערך תיקונים, אך לא תיקן את דבריו כאשר אישר שחשבוניות בסכום של כ-2 מיליארד ₪ היו חשבוניות פיקטיביות.

הנאשם הסביר בעדותו בביהמ"ש מדוע החליט למסור בסופו של דבר גירסא בחקירתו כמפורט בת/13 ג' וד'.

לדבריו, הוא שמע בביהמ"ש כי **"התיק הולך להצהרת תובע"**, ואז החליט להשיב לשאלות החוקרים על מנת שיראו לדבריו, שהוא לא היה מעורב ו"**אינו קשור לחשבוניות הפיקטיביות**". (עמ' 809 שורות 22-24).

יצוין, כי הנאשם מסר גירסתו הנ"ל לאחר שקודם לכן נפגש במשרדי החקירה במהלך מעצרו 6 פעמים עם עורכי דינו, וכן פגש בהם פעמים נוספות בדיונים בביהמ"ש ושמע את עצותיהם.

הנאשם הדגיש כי ללא קשר לשיחה המקדימה עם החוקר צמח (שסיפר לו על השמועות הרוחשות לגביו בבני - ברק) הוא החליט **"בלב שלם לדבר... החלטתי בלב שלי שאני הולך לדבר... אני חייב פעם אחת להבהיר את עצמי שאני לא יודע ולא ידעתי משום דבר שנעשה פעולות לא חוקיות בחברה"**. (עמ' 810 שורות 24-27).

בעדותו הסביר, כי דבריו **"שכל מה שאני אומר זה מה שאני יודע היום"** התייחסו גם לשאר תשובותיו כשציין שמדובר בחשבוניות פיקטיביות, וכשחזר וטען זאת החוקרים סירבו לרשום את דברו.

לטענתו, הוא חתם על ההודעה כשהיה באפיסת כוחות ללא אוכל וללא שינה.

על אף טענת הנאשם כי היה מותש בעת חקירתו, מסתבר שהוא עקב אחר הרישומים שנעשו ע"י חוקריו, וכשמצא לנכון שנרשמו דברים בלתי מדויקים - העיר לחוקרים ותיקן אותם. כך גם כאשר סבר שחוקר עונה במקומו - העמיד אותו על טעותו ואמר לו **"אתה לא כתבת מדויק"**. (עמ' 814 שורה 1).

74. עוד הלין הסנגור על כך, שהתביעה לא הביאה את יוסף לטין למתן עדות והסתפקה בפעילות שעשו החוקרים לגביו.

התביעה לעומתו טוענת, כי בידיה ראיות להוכחת האישום גם ללא עדותו של לטין, ולו רצתה ההגנה להשמיעו כעד - יכולה היתה לזמנו מטעמה. דווקא אי זימונו ע"י ההגנה מצביע לדעת התביעה על חיזוק ראיות התביעה שכן אילו העיד הייתה עדותו תומכת בגירסת התביעה כמפורט בהלכה הפסוקה [ראו: ע.פ. 437/82 **סלומון אבי נ' מ"י פ"ד ל"ז (2) 85**].

75. לטענת הנאשם, הוא הזמין דלק בשיחות טלפוניות עם יוסף לטין. התביעה טענה לעומתו, בהציגה בפניו את שלל האזנות הסתר כי, אין כל הזמנת סחורה אלא רק שיחות אודות העברת כספים ב- 15 לחודש.

ב"כ הנאשם הסכים להגשת השיחות שנקלטו בהאזנת סתר אך סייג את הסכמתו בכך שאינו מקבל את טענת התביעה שאלו כל השיחות שהתקיימו בין הנאשם ללטין.

נוכח הסתייגות זו לא מצאה התביעה כנראה לנכון להגיש את התמלילים לעיון ביהמ"ש, שהרי עקב ההסתייגות לא תוכל להפריך את טענת הנאשם שהיו שיחות נוספות שאין בידי התביעה בהן הזמין דלק מיוסף לטין. יתכן גם שהדבר נבע ממועדי האזנת הסתר: לאחר שהנאשם ולטין לא עבדו עוד במשותף.

כשהנאשם אמר בחקירתו שהזמין דלק השיב לו החוקר יורם שאין זה נכון ו"אין דלק בסיפור הזה. אתה התפקיד שלך היה להוציא חשבוניות".

הנאשם הגיב בציינו, כי הוא לא קיבל תשלום על הוצאת החשבוניות הפיקטיביות, והוא בעצם אינו יודע "כמה באמת עבר דלק וכמה לא עבר".

תימוכין להודאת הנאשם בדבר קבלת חשבוניות פיקטיביות מיוסף לטין, מצוייה בהודעת יניב קנרש בחקירתו (הודעה מתאריך 3.7.2012 שורה 202).

"לטין הוא הספק הפיקטיבי של דבי אנרגיה. דוד אמר לי שהוא לוקח מלטין את החשבוניות הפיקטיביות".

76. מעדותו של אלעד קשאני, חוקר מכס במע"מ, עלה לכאורה כי עפ"י ת/70 לא היו ליוסף לטין ספקים, ומכאן שלא יכול היה לספק דלק כנטען ע"י ההגנה.

ב"כ הנאשם עותר לביהמ"ש שלא להסתמך על עדות קשאני בהצביעו על 2 רשימות לקוחות - ת/69 המכיל 2 לקוחות (החברה הנאשמת ויניב אנרגיה) ו- ת/70 המכיל 48 לקוחות, ולדבריו, יתכן שבמחשב יש רשימה נסתרת של ספקים.

העד קשאני ציין בעדותו, כי עבר "עבודת נמלים מאומצת" (עמ' 628) איתר כל מסמך המצוי במחשב, ונכנס לכל מסמך עצמו. (עמ' 639).

מעדותו עלה לכאורה, כי בידו היה "דיסק מראה" של מחשבו של לטין.

דא עקא, שהסתבר כי חוקר המחשבים דורון עוזרי העביר לקשאני דיסק עפ"י הנחיות החוקרים, ולא ברור אם העתיק את כל הארדיסק של לטין (עמ' 643), על כן שב קשאני והעיד בביהמ"ש, כי יתכן ואכן לא קיבל דיסק עם כל החומרים שבמחשבו של לטין.

אמנם עוזרי טוען, שעפ"י שיטת עבודתו הוא נוהג לסרוק גם את קבצי וורד ואקסל, אך מאחר והחוקרים ביקשו ממנו "קבצי חשבוניות בקליק" לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר שהעביר את כל החומר לקשאני, ומכאן שלא ניתן לקבוע עפ"י עדות האחרון, שבמחשב של לטין לא הייתה רשימת ספקים.

77. יחד עם זאת יש לציין, כי ליוסף לטין לא היה משרד ולא עובדים. בדיקה מול יחידת הבלו באגף מע"מ

האחראית על אתרי הדלק ויצרני הדלק גילתה שאין תיעוד לחב' עטה אור תשתיות להובלה בע"מ ולא כספק של דלק (ת/68). זאת ועוד, מי שתואר ע"י לטין כספק דלק שלו - אוהד פרנקו נרצח בתחילת שנת 2012, ולא היה לו קשר לענף הדלק. כמו-כן עפ"י ת/74 נעשתה בדיקה בציג'ים המפורטים במזכר, ולא נמצא אצלם כרטיס פריטות ע"ש לטין או חב' עטה אור תשתיות והובלות בע"מ.

בנוסף לכך, עפ"י ת/72 נפסלו ספריו של יוסף לטין בשל אי המצאתם לבדיקה ע"י רשויות המס עפ"י דרישתם.

ב"כ הנאשם גורס כי לא ניתן ללמוד מכך על אי תקינות הספרים, אלא שניסיון החיים והיגיון הדברים מצביע על כך שאם הספרים היו מנוהלים באופן תקין לא היה הנישום נמנע מלהגישם לבדיקת רשויות המס, והתנהגות זו, היא המצביעה על אי תקינות הספרים.

כאמור, עפ"י ת/74 נבדקו צ'ינג'ים המפורטים במזכר אם נפרט כסף בהם ע"י לטין.

ההגנה מתרעמת על כך שבעלי הצ'ינג'ים לא נשאלו על כך בעת מתן עדותם, ופועל יוצא מכך שההגנה לא חקרה אותם בעניין זה.

התביעה הייתה רשאית להביא ראיות על בדיקת הצ'ינג'ים ע"י אנשים מטעמה שבחנו את ספרי הנהח"ש, ואי-חקירת העדים ע"י ההגנה בקשר למסמך שהיה ברשות ההגנה אינה יכולה לאיין הבאת ראיות אלו.

78. מעדותה של מנהלת החשבונות עליזה אהרון עולה, כי יוסף לטין העביר "חשבוניות כפולות". החשבונות נשאו מספר זהה, אך הכילו פרטים שונים של סכומים ותאריכים. סכום החשבונות היה 30 מיליון ₪, ו"החשבונות הכפולות" היוו 50% מהמחזור (עמ' 68 שורות 3-4).

אין ספק, כי לו הייתה נעשית בדיקה ראויה הן במע"מ והן ברישום האסמכתאות במשרד רוה"ח אזי הייתה נדלקת "נורה אדומה" המזהירה את רשויות המס בפני פבריוקציה של חשבונות.

79. בחינת דבריו של הנאשם בתמלילים ת/13 ג' ו-ד' מגלה כי הנאשם אכן הודה במיוחס לו ביחס ליוסף לטין, אלא שלטענתו הוא הונחה ע"י יניב קנרש ויהודה אסיג.

לטענת הנאשם, יניב קנרש אמר לו להוציא חשבונות של הנאשמת לחב' אוסקר, ובחלוף כל חודש התחשבן הנאשם עם יניב קנרש ונתן לו חשבונות של הנאשמת "**וזאת לאזן את הספרים**" (הודעה מתאריך 5.7.2012. עמ' 67 שורה 34).

עוד לדבריו, הוא שאל את יניב קנרש למה הוא צריך להוציא חשבונות על תשלומי בלו ולא על כמות סחורה, ויניב אמר לו: "**לא לשאול שאלות וכך לעשות**" (ת/13 שורה 115).

בנסותו לגולל האחריות למעשי העבירה על אחרים טען הנאשם, כי החברה הנאשמת נשלטה בפועל ע"י יהודה אסייג ויניב קנרש, ואלו היו מדווחים לו כמה ליטר דלק "משך יניב" כלשונו: **"אני הוצאתי חשבוניות רק עפ"י מה שדיווחו לי"**.

כל החשבוניות, מחירים, ומה המחיר שצריך לרשום בחשבוניות ומה הכמות היו אומרים לי יניב קנרש ויהודה אסייג ואני הייתי עושה את החשבונית במחשב שלי בבית עפ"י בקשתם." (ת/3 ש' 49).

"פעלתי בצורה עיוורת אחר הוראותיהם של יהודה אסייג ויניב קנרש" (הודעה מתאריך 5.7.2012 עמ' 42 שורות 1-2).

יהודה ויניב התחשבו לגבי סכומים ותאריכים ו**"מה שאמרו לי לעשות - עשיתי"** (הודעה מתאריך 5.7.2012 עמ' 44 שורות 4 ו-7).

לעניין זה עבר התייחסתי בפרק עדותו של יהודה אסייג שציין: **"הסיכום היה בין (הנאשם) ליניב. מי שהתנהל מול יניב לאורך כל התקופה זה היה (הנאשם)... ומי שנסע למשרד של יניב פעמיים בחודש ופעמיים בשבוע זה הנאשם"** (עמ' 401 שורות 22-23).

לטענת יהודה, הנאשם סיפר לו על הסיכום בינו לבין יניב לפיו **"יניב מעביר רשימה (לנאשם) (הנאשם) מדפי חשבוניות בהתאם לרשימה בלי להיות בעיסקה"** (עמ' 375 שורות 11-17).

וכן: **"יניב לא הוציא חשבוניות בדבי. מי שהוציא את החשבוניות זה (הנאשם) ולא יניב"**.

80. באשר לטענה שהנאשם קיבל הוראות מיניב ופעל עפ"י הנחיותיו אמר יהודה אסייג: **"מה זה הוראות (הנאשם) בגיל 5 או 6 שיבוא אליו בן אדם ויגיד לו תשמע תוציא לי חשבונית על 42 מיליון שקל. תרשום בלו. ודוד יהיה תמים ויגיד - מה זה החשבונית הזאת? מה שיניב יגיד לי אני אעשה"** (עמ' 402 שורות 1-18).

עדותו של הנאשם בביהמ"ש

81. הנאשם הודה בעדותו כי הזמין סחורה עבור החברה הנאשמת מיניב קנרש, ולא ראה פסול בכך שיניב מסר לו חשבוניות באמצעות חב' יניב אנרגיה (עמ' 775 שורות 18-19).

הנאשם ידע שיניב משתמש בחב' יניב אנרגיה שכן הוא נשאל ע"י ביהמ"ש: **"הוא לא עשה משהו שאתה לא ידעת ממנו בעניין הזה, כי אתה ראית שהוא מוכר, משתמש בחשבוניות של החברה שלך?"** (עמ' 779 שורות 26-28).

ועל כך השיב הנאשם:

"אבל אני לא רואה בזה גם כעת דבר לא תקין. אם אני קניתי סחורה אצל יניב קנרש ואת הסחורה הזאת הוא העביר דרכי מחב' יניב אנרגיה, אולי ביניב אנרגיה לישראל הוא היה עמוס, לא יכול היה להוציא משם סחורה" (עמ' 779 שורות 29-31).

הנאשם אישר אפוא, כי יניב פעל כך, והוא ידע זאת. הוא קיבל את החשבוניות שהלה הוציא מחברה שהוא מנהלה והעבירן להנהלת החשבונות שלו. (עמ' 780 שורה 6).

הנאשם נשאל איך פעל הגיונו כשהזמין לטענתו דלק אצל יניב קנרש, והדלק נמכר לו דרך חברה שלו - שהיא בעליה. לחברה אחרת שלו, והוא חוזר ומשיב כי אין לו תשובה אחרת **"ולא ראיתי בכלל דבר לא תקין"**. (עמ' 780 שורות 28-29).

82. זאת ועוד, על אף שהנאשם ידע שמתבצעות עיסקאות במיליונים, והוא קיבל את ספרי הנה"ח של חב' יניב אנרגיה. אזי במקום להחזיקם כמצוות המחוקק 7 שנים בביתו או אצל רואה חשבון הוא זרק אותם לטענתו לזבל. לטענת הנאשם, הוא חשב שיש העתקים למנהל החשבונות שמטפל בחברת יניב אנרגיה, שאותו אינו מכיר, העתקים.

83. עוד לטענת הנאשם, הוא ביקש מלימור שתדווח "אפס" לגבי חב' יניב אנרגיה שכן לטענתו, הוא ידע מפיו של קנרש שהחברה אינה פעילה עוד ממרץ 2011 (עמ' 782 שורה 23 - עמ' 778 שורות 21-23). מאוחר יותר הסתבר לו כי יניב דיווח למע"מ אפס על אף שביצע עיסקאות (עמ' 778 שורה 25 - עמ' 780 שורה 33).

84. לטענת הנאשם במחזור עסקאות של כשבעים מיליון ₪ בחודש הוא הרוויח בממוצע לליטר אגורה אחת עד 3 אגורות.

עפ"י החישוב, עלות ליטר דלק כ- 7 ₪.

ובגין 10 מיליון ליטר הרווח היה 100,000 ₪.

משמע, שבמהלך התקופה הרלבנטית לכתב- האישום היו אמורים להצטבר בחברה הנאשמת כמיליון וחצי ₪ רווח, וזאת בניכוי שתי משכורות לנאשם וליהודה אסייג בסך 15,000 ₪ כ"א, וכן הוצאות שהוצאו בגין פריטת השיקים, והוצאות רכב ליהודה אסייג.

יצוין, כי לנאשמת לא היו הוצאות משרד שכן החברה התנהלה מביתו של הנאשם, ולא היו עובדים נוספים זולת הנאשם ויהודה אסייג. החברה הנאשמת הייתה אמורה להיות ריווחית.

85. לטענת הנאשם הוא היה מוגבל בבנקים, ותלויים נגדו תיקים בהוצל"פ. לדבריו, בשנים 2011-2012

היה במצוקה כלכלית. למרות זאת, מתברר כי בשנת 2010 הוא רכש מרצדס 350 בסכום של 250,000 ₪ בתיווכו של יניב קנרש. הרכב שולם במשך 10 חודשים (עמ' 508 שורה 1), והבעלות של אמו ברכב נרשמה שבוע לפני מעצרו.

86. זאת ועוד, הסתבר מעדות הנאשם כי הוא הנאשם החזיר חובות הימורים בסכום של מיליון-מיליון וחצי ₪ מרווחי הנאשמת (עמ' 804 ש' 21-25).

הנאשם אף הודה כי לא נרשם בדו"חות של החברה שהוא לקח מיליון ₪ לתשלום לבעלי חובו (עמ' 803 ש' 31).

87. הנאשם אישר בחקירתו כי קיבל הלוואות בסכומים גבוהים מפורטי שיקים, אך עקב הימורים הוא נקלע לחובות כספיים גדולים (ראו: הודעת הנאשם מ-2.7.2012 עמ' 23 שורות 35-37).

מעדותו של יהודה אסייג עולה כי זה היה המניע לפעולתו העבריינית של הנאשם, כלשונו:

"הוא ילד גדול, והוא יודע בדיוק מה הוא עשה... אנשים איימו עליו ניסו להרביץ לו. אז מה רצית שהוא יעשה? שהוא לא ינסה לגייס כספים בדרך לא דרך? במה הוא יעבוד מהאתרוגים הוא יביא את הכסף? (עמ' 455 שורות 10-16).

לעדו של יהודה אסייג יש איפוא תימוכין בעדות הנאשם בביהמ"ש כאשר ציין שמרווחי החברה הנאשמת הוא שילם חובות הימורים בסכום של כמיליון ₪ (עמ' 801 שורות 21-25), ונטילת הסכום הנ"ל לא נרשמה בדוחות של החברה הנאשמת (עמ' 802 שורה 31).

88. ב"כ המאשימה ביקש מביהמ"ש ללמוד מהיקף פריטות הנאשם בצ'יינג'ים שהסתכם בסכום של 333,025,630 ₪, ומכך שהנאשם היה אמור לשלם ללטין סכום גבוה מזה, שהטענה על תשלום ללטין היא טענת סרק.

ב"כ הנאשם דחה טענתו בציינו, כי לא כל בעלי הצ'יינג'ים העידו בביהמ"ש ומכאן שיש סכומי שיקים שנפרטו שלא הובאו בפני ביהמ"ש.

דא עקא, שהנאשם טען בחקירתו שכל בעלי הצ'יינג'ים שהזכיר הגיעו למתן עדות.

ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי כרטסת לקוח של צ'יינג' יכולה ללקות בליקויים שיפחיתו ממשקל הרישומים, שכן בצ'יינג' של חייא חודיבוקוב נרשם בכרטסת כי בתאריך 18.6 שולמו לנאשם 800,000 ₪ ומסתבר שהנאשם נעצר באותו יום, והוא לא יכול היה לקבל את הכסף, ולא ברור למי בפועל הכסף הועבר.

כמו כן, מהטבלה ת/31 לא ניתן לדבריו, ללמוד אלו עסקאות בוצעו בצ'יינג' ואלו בוצעו ע"י שליח- מחוץ

לצ'יינג'.

ב"כ הנאשם גורס איפוא, כי הפרש הכספים יכול ומקורו בצ'יינג' שבעליו לא זומן למתן עדות. אפשרות אחרת שהציעה ההגנה - קבלת כספים שקיבל הנאשם מיניב עת נסע אליו לתחנת הדלק.

89. מעדויות נותני שירותי המטבע שניכו שיקים: עולה כי הנאשם התייצב בצ'יינג'ים השונים ופרט שיקים במשך כשנה ומחצה.

בצ'יינג' בסט בבתי ים עמד היקף הסכום על סך של כ-107 מיליון ₪.

הכספים נמסרו בפועל לידי הנאשם עצמו או לשליחו - יהודה אסייג לאחר שהנאשם אישר את הפעולה (עדות יורי קריכלי עמ' 32 שורה 33).

בצ'נג' special בת"א נפרטו 817 שיקים בסכום כולל של 20 מיליון ₪ (עדות רוני אורן עמ' 81-82).

בצ'נג' א. ניסן נפרטו שיקים בודדים, ומעדות מנכה השיקים עולה כי רק לנאשם הייתה היכרות לבעל הצ'יינג' והוא לא הכיר את יהודה אסייג.

בצ'יינג' בחולון של מר חודזיבקוב נפרטו לנאשם 291 שיקים בסכום כולל של 139,395,851 ₪.

מר ליאור עסיס פרט שיקים לנאשם, ובאישורו של האחרון מסר כספים ליהודה אסייג שתואר בפניו כעובדו של הנאשם.

מעדותו של דאוד חורי עלה כי הנאשם הגיע לבעל החברה לניכיון שיקים ביחד עם יניב קנרש לצורך פריטה יומיומית של 1.5-2 מיליון ₪. הנאשם היה חותם על המסמכים הרלבנטיים ולקח את הניירת, ויניב קנרש היה נוטל את הכסף (עמ' 241 שורות 20-23, ועמ' 244 שורה 12).

לטענת הנאשם, הוא לא הביא את השיקים לפריטה אלא יניב, אך הוא התייצב בכל פריטת שיק כנדרש ע"י הצ'יינג'. הכסף נמסר ליניב, והאחרון שילם לו במזומן. (עמ' 795 שורה 32 ועמ' 397 שורה 14).

90. הסברו של הנאשם מדוע לא לקח מייד ובמישרין את הכסף בצ'יינג', והכסף נמסר ליניב וזה העבירו אח"כ לידיו היה כי לא תמיד נמסר כסף מיידית ע"י הצ'יינג'.

ברם, אך גם אם הכסף נמסר ע"י הצ'יינג' למחרת או לאחר מספר ימים יכול היה הנאשם להתייצב ולקחתו, והתנועה הסיבובית של מסירת הכסף ליניב וממנו במזומן לנאשם אינה סבירה והינה בלתי מתקבלת על הדעת כהסבר.

הנאשם טען כי קיבל כסף מזומן מיניב (על מנת להסביר היאך היה לו די כסף לשלם ללטין) אך לא ציין בחקירתו

את הסכום שקיבל מיניב בתחנת הדלק.

לדבריו, הוא קיבל "מה שמגיע לי".

בעדותו בביהמ"ש הוא נשאל אם יניב "סוחר איתו את המיליון במזומן עד שאתה מגיע לקחת אותם?" והנאשם הגיב: "יניב הביא לי את הכסף".

אקדים ואציין, כי מדובר ב"גירסא כבושה" שזיכרה לא הופיע בחקירות הנאשם.

זאת ועוד, עפ"י היגיון הדברים, לא מדובר בסכומי עתק שהרי אלו מטבע הדברים אינם מצויים בקופת תחנת דלק.

בנוסף, גב' אולגה רק שניהלה את תחנת הדלק ברח' משה דיין בחיפה ציינה כי היא שילמה עפ"י הנחיות יניב לאנשים שונים מקופת תחנת הדלק, וליד הוצאות הקופה רשמה את הסכום.

ליד רישומים שנשאו את השם דוד היה רשום סכום של 5,350 ₪ וכן 55,850 ₪ (עמ' 149 ש 11 ו- 18).

לימור אמנם אמרה לאולגה רק להשמיד את המסמכים בהם רשמה את התשלומים, אך זאת שמרה אותם רישומים, ולמרות שניב אמר לה לדבריה, לרשום דוד לגבי כל משיכת כספים היא רשמה את השמות האמיתיים של מקבלי הכספים. העדה ציינה כי היא מזהה את הנאשם שהיה מגיע ונפגש עם יניב, אך היא לא העבירה לו כספים. לדבריה, הנאשם הגיע בגפו, והיא לא הכירה כלל את יהודה אסייג. קופת תחנת דלק הכילה מזומן בסכום של כ- 200,000 ₪ ביום (עמ' 155 ש' 29), ולא מדובר בסכום של מיליוני ₪ ששולם ליוסף לטין כטענת הנאשם.

(ו) דין

91. עסקינן בנאשם שהיה כבן 55 בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו.

בעברו עסק עם אביו בסחר באתרוגים, ובשנת 2003 נכנס לענייני האנרגיה כשרכש את חברת הדלק אנראל אנרגיה לישראל שהייתה יצרנית דלק ויכולה הייתה לרכוש דלק במישרין בחב' בז"ן.

דא עקא, שלטענת הנאשם, החברה הנ"ל לא הייתה פעילה ולא רכשה דלק, והיא סיימה פעילותה בסמוך לאחר שנלקחו הלוואות לצורך הקמתה.

ברם, הנאשם המשיך לפעול כסוכן ביחד עם אחר (אריק בן עמי) ובמשך מס' חודשים רכש דלק ומכר לחקלאים ומושבים בדרום.

בשנת 2010 הוא רכש את חב' עטה אור'.

הנאשם הסביר בחקירתו כי רצה לחזור לענף הדלק, ולכן רכש מיעקב ביטון את חב' עטה אור' והחליף את שמה לדבי אנרגיה (ת/1 שורה 46).

הנאשם שימש מנהלה הפעיל של החברה הנאשמת והיה אחראי להוצאת החשבוניות. מטעמה, הוא שילם את דו"חות המע"מ של הנאשמת, וגם קיבל לידי את החשבוניות שסיפק יוסף לטין.

חשבוניות אלו נדרשו כתשומות בדיווחיה של הנאשמת.

בסוף שנת 2010 רכש הנאשם מיניב קנרש את חברת יניב אנרגיה תמורת 100,000 ₪.

על יכולותיו של הנאשם לגייס כספים עמד יהודה:

"דוד יכול בלילה אחד לארגן לך 3 מיליון שקל, כשהוא מהמר. הוא גם יכול להפסיד 3 מיליון שקל".
(עמ' 448 שורות 26-27).

יניב קנרש הסביר בחקירתו כי מכר את החברה לנאשם מאחר והנאשם היה דמות מוכרת בענף הדלק, ושבע שנים עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום הנאשם היה בעליה של חברת דלק יצרנית (עמ' 522 לפרוטוקול שורות 8-16).

92. הנאשם אפוא הכיר את שוק הדלק, ואני דוחה את טענתו בדבר חוסר ניסיון מסחרי, היעדר ידע ו/או אי הבנת דרכי המסחר בתחום זה.

הנאשם נרשם כמנהלה ובעליה של חב' יניב אנרגיה, אך בחברה זו המשיך לפעול יניב.

בהודאתו ת/13 ג' הודה הנאשם, כי ידע שיניב הוציא חשבוניות לאנשים שהוא לא הכיר.

מנהלת החשבוניות של יניב אנרגיה - גב' לימור מור יוסף לא הייתה מודעת לכך שחב' יניב אנרגיה עברה לבעלותו של הנאשם כבר במאי 2010, והיא למדה על כך רק בתחילת 2011 עת הורה לה יניב קנרש להעביר את ספרי הנהח"ש של חב' יניב אנרגיה לנאשם.

הנאשם הגיע למשרדה בקצרין באוגוסט 2011 ונטל את הקלסרים (עמ' 164 לפרוטוקול). בטרם נטילת הקלסרים הורה הנאשם לגב' מור **"לעשות את הפנקסים באפס"** (עמ' 196 שורות 22-23). לאחר מכן זרק הנאשם את ספרי הנה"ח כשלטענתו, עשה כן לא כדי להשמידם, אלא מאחר ולא היה לו צורך בהם, והוא חשב שלרואה החשבון יש העתק שלהם.

על אף רכישת חב' יניב אנרגיה והיותו בעליה של החברה, מסתתר הנאשם כיום מאחורי הטענה, שהוא לא קיבל משכורת מחברה זו, לא הרוויח בה, ויניב המשיך להפעילה.

מעצם ידיעתו של הנאשם כי מבוצעת פעילות בחברה שבניהולו, קמה אחריותו. הנאשם הניח ליניב לפעול בחברה ולעשות בה כבתוך שלו כשלטענתו, הוא אינו מברר ובודק אחר מעשיו של האחרון, וכשהוא מודע לכך שמתבצעות פעולות חשבוניות שכן, הנאשם עצמו הוציא מהנאשמת חשבוניות לחברת יניב אנרגיה כלשונו: **"לאזן את ספרי הנהלת החשבונות של יניב אנרגיה"**.

93. באשר לטענת הנאשם, כי לא ידע שיניב מוציא חשבוניות של חברה זו, ובכלל מה שיניב עושה בחברה זו (עמוד 77 שורה 21). מאחר והוא לא היה פעיל בחברה זו, כלשונו: **"ביניב אנרגיה לא נתתי שום הוראה"** (עמ' 72 שורה 29) **"לא התעסקתי עם לקוחות בחברה ולא גביתי כסף מלקוחות בחברה הזאת"** (עמ' 772 שורות 13-15). אזי הראיות שהוצגו בפני ביהמ"ש טופחות על פניו.

מעדותה של לינדה חתוקאי - אחראית על הזמנת דלק אצל יניב עלה שהיא לא הכירה את הנאשם בעניין רכישת דלק, והוא הגיע למשרד רק בעניין החשבונות (עמ' 326).

מעדותה של מנהלת החשבונות של חב' יניב אנרגיה - גב' לימור מור יוסף עולה כי גם כאשר יניב קנרש העביר אליה את החשבונות של חב' יניב אנרגיה היה הנאשם מוודא שהחשבונות הגיעו אליה כלשונה:

"הנאשם) היה שואל אם החשבונות הגיעו, זה קרה רוב הפעמים. החשבונות הגיעו לפני הזמן והיו על השולחן, ונדרשתי להכניס אותן" (עדות לימור מור עמ' 115, שורות 8-21).

זאת ועוד, מעדותו של יהודה אסייג עלה כי היה סיכום מפורש בין הנאשם לבין יניב קנרש לגבי פעילות פלילית משותפת. הנאשם הוציא חשבוניות לפי רשימה שקיבל מיניב.

משמע, הנאשם היה מודע להוצאת החשבונות ע"י יניב קנרש ולא ניתן לקבל טענתו, שלא היה לו חלק פעיל בחברת יניב אנרגיה.

באשר לחברה הנאשמת

94. הנאשם שלט בחברה הנאשמת, והוא אשר הוציא חשבוניות בשמה, וקיבל עבורה חשבוניות פיקטיביות של יוסף לטין.

יצוין, כי הנאשמת ביצעה עסקאות בסכום כולל של 1.3 מיליארד ₪ במהלך תקופה של שנה ושלושה חודשים.

הנאשם העביר את מסמכי הנהלת החשבונות למשרדי ר"ח חרפק ופעל מול מנהלת החשבונות - גב' עליזה אהרון ללא איש זולתו.

בחקירתו הראשונה ת/1 מסר הנאשם פרטים על החברה הנאשמת כמי שמפעיל אותה ומכיר את פעולותיה על בוריין. רק בהמשך טען שהוציא חשבוניות עפ"י מה שנאמר לו על ידי יניב ויהודה אסייג, וכי הוא היה אחראי רק על פריטת שיקים.

95. מעדותו של ר"ח יורם חרפק ועובדת משרדו - עליזה אהרון עולה כי הנאשם היה עמם בקשר במשך 7 שנים. הוא היה מגיע למשרדם עם חומר הנה"ח בכל 15 לחודש, וקיבל את השוברים לתשלום. עפ"י עדותם, הנאשם היה הגורם היחיד שהעביר לידיהם חומר הנה"ח של הנאשמת, ור"ח חרפק לא הכיר כלל את יניב קנרש.

הנאשם הוגדר על ידו כ"אדם מסודר".

העדה עליזה אהרון מסרה בעדותה שהייתה מוציאה לנאשם את המאזן, והוא היה מסתכל בסיכומים והיה בודק את הכרטיסיות (עמ' 58 שורות 7-9).

מעדותה של גב' לימור מור - מנהלת החשבונות בחברת יניב אנרגיה עולה כי היה זה הנאשם שהעביר אליה את החשבוניות של הנאשמת בפקס או במסירה אישית, וכשהיה חסר אישור ניכוי מס לנאשמת היא פנתה אליו ולא ליניב (עדותה בעמ' 209 שורות 20-22).

הנאשם היה מודע להוצאת חשבוניות מיניב אנרגיה לנאשמת, שהרי הוא הביא החשבוניות להנהלת החשבונות. (עמ' 776 שורה 9).

96. בעדותו בביהמ"ש ניסה הנאשם להתוות את דרך פעולתו כמתווך באספקת דלק, בציינו, כי כאשר אוסקר הזמין דלק בסכום של כ-5-7 מיליון ליטר לחודש, הדלק היה מסופק לו ע"י אחר, לאחר שהוזמן ע"י הנאשם.

הנאשם תיאר את אוסקר כ"לקוח דרך יניב קנרש" (עמ' 677 שורה 4).

הנאשם אישר כי הוציא 25 חשבוניות בסכום של חצי מיליארד שקל לחב' אוסקר, ולטענתו, בגין החשבוניות מכר לאוסקר דלק "דרך יניב" (עמ' 745 שורות 32-34 ועמ' 746 שורה 1).

הנאשם חזר וטען שהוא מעולם לא התנהל אישית מול אוסקר (הודעתו מתאריך 5.7.2012 עמ' 45 שורה 1

ועמ' 47 שורה 3), והוא אף אינו מכיר אותו (שם עמ' 47, שורה 21).

וכן: **"כבר אמרתי שעם אוסקר לא התעסקתי אתו. לא קיבלתי ממנו, ולא נתתי לו"** (הודעה מתאריך 9.7.2012 עמ' 23 שורה 28).

הנאשם אישר, כי הוציא חשבוניות לאוסקר אנרגיה, בעצמו או באמצעות בתו, וקבל חשבוניות מיוסי לטין (עמ' 677 שורה 22 ושורה 34).

ברם, הוסיף, **"היום אני מבין שזה פיקטיבי, אז לא ידעתי"**. (עמ' 746 שורות 27-28).

הכסף הועבר אליו מאוסקר באמצעות יניב (עמ' 678 שורה 7) בעוד הוא עצמו משלם ליוסף לטין במזומן ובשיקים (עמ' 678 שורות 22-24) התשלום לטין נעשה לאחר פריטת שיקים בציינג'ים.

עוד טען, כי במקרים אחרים יניב אנרגיה סיפקה את הדלק, ויניב היה מודיע לו שהלקוח קיבל את הסחורה, ואז הנאשם היה "מתחשבן" עם יניב על התשלום (עמ' 676 שורות 29-31). הוא היה מגיע ליניב קנרש מידי סוף החודש כדי להתחשבן (עמ' 680 שורה 2).

כלשונו: **"יניב אמר לי מכרתי סחורה ביניב אנרגיה ללקוחות מסויימים שאני לא יודע מי הם. את הסחורה הזאת קניתי מדבי אנרגיה אז אתה צריך להוציא לי חשבונית מדבי אנרגיה ליניב אנרגיה"**. (עמ' 771 שורות 26-34 - עמ' 773 שורות 26-28 ועמ' 774 שורות 26-28).

במקום אחר ציין הנאשם כי התחשבן עם יניב מספר פעמים במהלך החודש (עמ' 680 שורה 24).

לעומת דבריו בעדותו בביהמ"ש הרי בחקירתו ת/13 א' ו-ת/13 ד' אישר הנאשם כאמור, כי ידע שלא מכר דלק לאוסקר, וכי ידע שהחשבוניות שנמסרו לאוסקר - הינן פיקטיביות.

97. לטענת הנאשם, כל ההליך שתואר לעיל נראה לו תקין, ולא עלה על דעתו שהוא מבצע דבר בלתי חוקי. כלשונו:

"אף אחד, אף לקוח, אף ספק, אף אחד מכל המערכת הזאת מעולם לא דיבר אתי על חשבוניות פיקטיביות, לא ידעתי שיש חשבוניות פיקטיביות, שהן לא עבור דלק... אני ידעתי שהכל מתנהל על טהרת המסחר בדלקים, ולא על משהו אחר" (עמ' 683 שורות 19-25).

גירסתו זו של הנאשם אינה מתיישבת כאמור, עם דבריו בחקירותיו ובעימות עם יניב כאשר אישר שאכן הוציא חשבוניות פיקטיביות ללא מכירת סחורות ליניב, כפי שפורט בהודאות הנאשם ת/13 ג' ו-ת/13 ד'.

98. בנסותו ליתן הסבר לדבריו בהודאתו בדבר הוצאת חשבוניות פיקטיביות טען הנאשם כי כאשר ציין

בחקירתו שהלקוחות לא קיבלו ממנו דלק, הוא התכוון שהם לא קיבלו את הדלק במישרין ממנו, אלא הוא העביר אליהם את הדלק באמצעות ספקים אחרים (עמ' 692 שורה 13). כמו-כן כאשר טען שליניב עצמו הוא לא סיפק דלק, הוא התכוון לומר שהוא לא סיפק לו במישרין אלא סיפק את הדלק ללקוחותיו של יניב (עמ' 691 שורה 29).

כמו-כן כאשר טען כי **"לא קיבל תשלום מלטין"** הוא התכוון לכך **"שלא קיבל מעולם תשלום עבור חשבוניות פיקטיביות"**.

99. הנאשם חזר וטען בעדותו בביהמ"ש כי הודה בחקירתו ת/13 בהוצאת חשבוניות פיקטיביות רק לאחר שהגיע לתובנה זו במהלך חקירתו, אך לא היה זה הלך מחשבתו ודרך פעולתו "בזמן אמת" לפני שנעצר.

כלשונו: **"רק אחרי שהסבירו לי היום ומה שאני מבין היום, ככה חשבתי שהוצאתי חשבוניות פיקטיביות"**.

עוד לטענתו, דבריו כי היה **"קוף"** (הודעתו מתאריך 5.7.2012 עמ' 11 שורות 6-10) הושפעו מדברי חוקריו שאמרו לו שהם רואים בו שליחו של יהודה אסייג.

דא עקא, שמתמלילי החקירות עולה מפורשות שהחוקרים טוענים כלפיו שהוא אינו "קוף" ולא "איש קש" אלא הבעלים של החברה הנאשמת שהוציאה לפועל את העבירות [ראו: תמליל הודעת הנאשם מ-27.6.2012, עמ' 2 שורה 30].

בעניין זה ראה גם עדותו של יהודה אסייג: **"דוד נראה לך פרונטר או קוף? ... אני לא נסעתי על מרצדס 500, ולי אין בית"** (עמ' 397 שורות 24-30).

וכן: **"אני לא נסעתי על מרצדס, לי אין בית בבני ברק ואני לא הימרתי בלילות"** (עמ' 418 שורה 25).

100. עוד הוסיף הנאשם וציין, כי הגיע לתובנה כי הוא הוציא חשבוניות פיקטיביות רק לאחר שהתברר לו שהוא נותר חייב מאות מיליוני שקלים ליוסף לטין, והלה לא מבקש אותם, וזאת כאשר מדובר בסחר בדלק שבצידו רווח של מס' אגורות לכל ליטר דלק. הנאשם טוען, אפוא, כי מגודל סכום החוב (228 מיליון ₪) הוא הבין את אשר אירע, אך הדבר התגלה לו לדבריו, רק כחודשיים - שלושה לפני שנעצר (עמ' 708 שורות 24-25).

כלשונו:

"ברגע שהפסקתי לקנות והוא לא מבקש ממני את הכספים, אני מבין שיש כאן משהו לא תקין" (עמ' 723 שורות 19-20).

101. בהתבסס על הראיות שפורטו עד עתה אני קובעת כי אינני מאמינה לנאשם שהוא הגיע לתובנה בדבר

הוצאת החשבוניות הפיקטיביות רק סמוך למעצרו.

הנאשם הודה בחקירתו כי קיבל 82 חשבוניות (ת/32) מיוסי לטין ומסר אותן להנהלת החשבונות.

בחקירתו כאמור ציין: **"אני אמרתי ליוסי לטין מה לכתוב לי בחשבוניות שהוא הוציא לי, לפי ההכנסות שהיו לי כדי שאני לא אשלם מס"**.

102. הנאשם ניסה להונות את ביהמ"ש בתארו סצנריו של העברת הכספים ללטין, כשלטענתו הוא נפגש עם יוסף לטין **"מאות פעמים"** ו**"היה מביא לו שקיות"** של כסף (עמ' 725 שורות 32-27).

כל העברה הכילה לדבריו 2.5 מיליון ₪ או 3 מיליון ₪ או 5 מיליון ₪ ו**"יכול להיות שמונה מיליון"** (עמ' 727 שורה 1).

לטענת הנאשם, הוא פרט את השיקים בצ'ינג'ים, וקיבל כסף בחבילות אותן העביר ללטין.

תיאורו של הנאשם בעניין העברת הכספים אינו מתיישב עם כמויות הכספים שהועברו לדבריו ללטין.

הנאשם כשל בעדותו בבית המשפט עת ניסה לתאר את העברת הכסף ללטין. ההססנות בתיאור היקף ונפח הכסף ביום אחד, והשינוי בהיקפו ביום השני עורר אי אמון מוחלט בעדותו (עמ' 731).

החישוב שנעשה ע"י התובע- עשר חבילות של דפי A4 שמשקלן 15 ק"ג הדהימו את הנאשם, שציין בעדותו כי גובה החבילה היה 10 ס"מ (עמ' 731 שורה 6). למחרת הדגים הנאשם מחדש את נפח החבילה **"מהדוכן כמעט עד לכתפיו"** (עמ' 785 ש' 32) כשהוא משנה כאמור, את התיאור שנתן יום קודם לכן.

עוד עלה מעדות הנאשם שהוא לא קיבל קבלה על כל תשלום שנתן ללטין אלא לאחר מיקבץ תשלומים של 10 ימים. על כן נשאל הנאשם ע"י ביהמ"ש הכיצד נתן ללטין כביכול כסף במזומן במיליוני שקלים מבלי לקבל קבלות, ורק אז, נוכח תמיהת ביהמ"ש, מצא הנאשם לנכון להוסיף כי הוא קבל מלטין פתק על הסכום (עמ' 787 ש' 9).

לדבריו, הוא זרק את הפתקאות לאחר שקיבל את הקבלות אותן העביר להנהלת חשבונות.

בדיקה שנעשתה ע"י ההגנה לאחר תום המשפט בדבר גודל- נפח חבילת כסף והבאת ממצאיה בסיכומים- אינה דרך ראויה, ומכל מקום אינה מאיינת את הסתבכותו של הנאשם בעת תיאור נפח חבילות הכסף שכביכול העביר ללטין.

לסיכומי של דבר

אישום ראשון

103. האישום הראשון שעניינו 25 חשבוניות ע"ש החברה הנאשמת שהוצאו לחב' אוסקר אנרגיה על מנת שיניב קנרש ואוסקר חברה לאנרגיה יתחמקו מתשלום מס מתבסס על הראיות כדלקמן:

- הוצאת החשבוניות הנ"ל לחברת אוסקר ע"י הנאשם.
- הודאת הנאשם בחקירתו.
- העימות בין יניב קנרש לאוסקר אברהם כמתואר בהודעת יניב.
- עדות אירנה פרץ לפיה החשבוניות של החברה הנאשמת היו בגובה תשלומי הבלו, ודבריה בנוגע לכך שההתחשבות בין אוסקר ויניב נעשתה ב"דלתיים סגורות".
- עדות אילנית גיטקר לפיה לאחר קבלת אישור משלומי היא העבירה את החשבוניות ליועצי המס אזולאי, ויניב מסר לה את חשבוניות החברה הנאשמת (עמ' 143 ש' 27-28).
- הודעותיהם ועדותם של יועצי המס רפאל ואלעד אזולאי שידעו בזמן אמת כי החשבוניות פיקטיביות, אך על אף זאת הכלילו אותן בספרי הנהח"ש של חב' אוסקר. (מעדותם עלה כי הם לא הכירו כלל את הנאשם עצמו).
- עדותו של יהודה אסייג כי יניב התנהל חשבונאית מול אוסקר. עוד לדבריו, החברה הנאשמת לא מכרה בלו לחברת אוסקר (עמ' 469 ש' 34), ועדותו, כי החברה הנאשמת לא מכרה אפילו לא ליטר אחד ובוודאי לא מכרה בחצי מיליארד שקל (עמ' 469 ש' 29-30).

104. הנאשם טען כי, ב- 32 שיחות טלפון הזמין כמויות גדולות של דלק אצל לטין (עמ' 735 ש' 20, עמ' 736 ש' 5-6) ושילם ללטין סכום של 100 מיליון ₪ במזומן כל חודש. בפועל, הנאשמים לא רכשו כלל דלק מיוסי לטין, שכן מעדותו של חוקר המס עולה כי לטין פעל מביתו, תוך שימוש במחשבו האישי. החברה שלו עטה אור' תשתיות הובלה בע"מ אינה מופיעה כגורם רשמי העוסק באספקת דלק, ולא הוכח כי לטין רכש דלק ממקור מוכר.

מאחר שהנאשמת לא רכשה דלקים מלטין, לא היה לה גם מה למכור.

יניב קנרש הגדיר את לטין בחקירתו כ"ספק הפיקטיבי של הנאשמת". כלשונו:

"לטין הוא הספק הפיקטיבי של דבי. דוד אמר לי שהוא לוקח מלטין את החשבוניות הפיקטיביות"
(הודעה מתאריך 3.7.2012 גיליון 8 שורה 202).

יוסף לטין הוציא 82 חשבוניות בסכום של 1.3 מיליארד ₪ (חלק מת/32) והנאשם מאשר כי מסר את החשבוניות להנהלת החשבונות שלו. (עמ' 59 ש' 15)

על מנת לשכנע את בית המשפט כי אכן הוא שילם כספים ליוסי לטין, טען הנאשם שהוא קיבל כסף מזומן מיניב קנרש בגין החשבוניות שהוציא לאוסקר. לגרסה זו כבר התייחסתי בהכרעת הדין.

גרסה זו גם אינה מתיישבת עם הודאת הנאשם ב-ת/13 ג' ו-ד'.

אישום שני

105. חב' יניב אנרגיה הוציאה, בידיעתו ובהסכמתו של הנאשם, 6 חשבוניות לחברת אוסקר אנרגיה כדי לאפשר ליניב ולחב' אוסקר אנרגיה להתחמק מתשלום מס.

אישום זה מתבסס על הראיות כדלקמן:

- הודאת הנאשם.
- רישום החברה ע"ש הנאשם משנת 2010.
- הודאת אוסקר בעימות עם יניב קנרש.
- עדותה של לימור מור יוסף שהוצאת החשבוניות הייתה עפ"י הוראת יניב.
- הסכמת הנאשם לקבל לידיה את ספרי הנהח"ש של יניב חברה לאנרגיה ובקשתו ממנהלת החשבונות שתמשיך לדווח למע"מ.
- עדותה של אירנה פרץ.
- הודעותיהם ועדותם של יועצי המס רפאל ואלעד אזולאי.

אישום שלישי

106. עניינו הוצאת חשבוניות ע"י החברה הנאשמת לחברת יניב אנרגיה במטרה לאפשר לה להתחמק מתשלום מס, והוא מתבסס על הראיות שפורטו בפרק המתייחס לעדותם של יניב קנרש ויהודה אסייג.

העד, יהודה אסייג אמר בחקירתו כי לדעתו, החשבוניות אינן משקפות מכירת סולר ב- 42 מיליון ₪ והחשבוניות הפיקטיביות הוצאו בהתאם לסיכום בין הנאשם ליניב קנרש, ולפיו יניב העביר לנאשם רשימה, והלה הדפיס

החשבוניות מבלי שבוצעו העסקאות (עמ' 470 ש' 11-16). כמו גם על עדותן של לינדה חטוקאי ולימור מור יוסף.

אישום רביעי

107. בתקופה שבין יוני 2011 ועד פברואר 2012 הוציא הנאשם 40 חשבוניות על שם החברה הנאשמת לחברת יניב אנרגיה לישראל במטרה שיניב וחב' אנרגיה לישראל יתחמקו מתשלום מס.

הראיות מתבססות על:

- הודאת הנאשם
- הוצאת החשבוניות הרלבנטיות ע"י הנאשם ללא העברת כספים.
- הודאת יניב קנרש מתאריך 5.7.2012.
- עדות העדה לימור מור יוסף אשר ציינה כי ידוע לה שהחברה הנאשמת שייכת לנאשם (עמ' 206 ש' 9 ועמ' 207 ש' 1-2). היא קיבלה באמצעות הפקס חשבוניות של החברה הנאשמת מהנאשם (עמ' 208 ש' 8-10) והעבירה אותה ליניב. יניב אמר לה לפקס את החשבונית ללקוח וכך עשתה. (עמ' 209 ש' 13-14) היא קיבלה איפוא הוראות מהנאשם להוציא חשבוניות (עמ' 209 ש' 33) אך ביצעה את ההוראות רק לאחר אישורו של יניב.

אישום חמישי

108. אליבא דב"כ ההגנה הנאשם הוציא חשבוניות עבור דלקים שלדעתו סופקו לחברה הנאשמת, והוא קיבל עבור אספקת הדלק שיקים, כשת/49 מפרט את השיקים שנמסרו בצ'ינג'ים השונים.

עוד לטענת ב"כ הנאשם, מרשו לא יכול היה להבחין בין השיקים שהינם "רכוש אסור" ו"חזרו" לידיו של יניב קנרש לבין שיקים שהועברו לספקים.

זאת ועוד, לטענת הנאשם, יהודה אסייג לקח חלק מהכספים, ועל כן אין לדעת אילו מהכספים בפועל "חזרו" ליניב קנרש.

אינני תמימת דעים עם ב"כ הנאשמים. החשבוניות הפיקטיביות נרשמו בספרי הנה"ח של החברה, וכנגד החשבוניות נרשם בכרטיס ספק (ראו: ת/32) תשלום של הנאשמת בספרי יניב חברה לאנרגיה.

כמו-כן היה זה יניב שהעביר את השיקים לצ'יינג'ים השונים ובמיוחד לזה של דאוד חורי ששימש כמיסלקה.

הנאשם נכח בכל פעולה שהתבצעה בצ'יינג' וחתם על טפסי הפריטה, בעוד הכסף נמסר בפועל ליניב. מדובר בפעולה ברכוש אסור תוך הסוואת הבעלים האמיתית.

הנאשם סייע ליניב קנרש להסוות את הפעילות האמיתית בכספים, ובכך עשה פעולה של הלבנת הון.

אישום שישי

109. האישום השישי מתייחס לעדויות לקוחותיו של יניב קנרש שלא הכירו כלל את הנאשם.

על פי עדותם הם רכשו מיניב דלק ושילמו לו, אך קיבלו ממנו חשבוניות של הנאשמת.

הנאשם הודה כי הוא לא הכיר כלל את אותם לקוחות, ומוסכם על התביעה כי ללקוחות באישום זה אכן סופק דלק, אבל לא על ידי הנאשמת, והוצאת החשבוניות על ידי הנאשם על שמה של הנאשמת מהווה אף היא פעולה של הוצאת חשבוניות פיקטיביות, שהרי העסקאות לא בוצעו על ידי מוציאת החשבונית [ראו: פרק "הפן המשפטי"].

החברה הנאשמת הואשמה בכך שהוציאה 16 חשבוניות בתקופה שבין מאי 2011 ועד מאי 2012 לשש חברות שונות.

בעלי חברות אחדד אנרגיה וניס אספקות לא העידו.

מעדותו של אריה עלה כי רכש דלק ונתן שיקים ליניב קנרש בשני מקרים, וקיבל חשבוניות של החברה הנאשמת עמה לא היה לו קשר (עמ' 301 ש' 5).

- מעדות עומר ריאן עלה כי קיבל חשבוניות של החברה הנאשמת, לאחר שיניב אמר לו שזו חברה שלו (עמ' 305 ש' 21-22).

- מעדות מגד בטחיש עלה שרכש דלק במיליון ₪ ושילם תמורתו בהעברות בנקאיות לחשבון יניב אנרגיה, וקיבל חשבונית של הנאשמת.

- מעדות עארף עייש אשר קיבל 6 חשבוניות מיניב ע"ש הנאשמת בגין קניית דלק (ת/א' 60 - ו') נאמר לו ע"י יניב שהחברה הנאשמת היא שלו (עמ' 420 ש' 19, עמ' 421 ש' 14), וכי הוא מוסמך לתת חשבוניות בשם הנאשמת (עמ' 421 ש' 19-20).

הלקוחות ציינו מפורשות שרכשו מיניב את הדלק, אך קבלו חשבוניות של החברה הנאשמת.

שני לקוחות כאמור לא העידו, אך אין לזכות את הנאשמים בעניין החשבוניות שלהם. שכן הנאשם אישר את החשבוניות שהוציא להם אף שלא הכיר אותם והנאשמת לא סיפקה להם דלק.

אינני מקבלת את השערת ההגנה כי יכול להיות שהשיקים הוסבו ע"י יניב לנאשם, שהרי העדים התייחסו לכך שמדובר בחשבוניות של הנאשמת ונדרש אישור של מנהלי החשבוניות שלהם להכלילן בספרי הנהלת החשבוניות שלהם.

בעדותו בביהמ"ש ניסה הנאשם לטעון כי למיטב ידיעתו יהודה אסייג סיפק ללקוחות הנ"ל את הדלק, וכעובד החברה הנאשמת מדובר באספקת דלק ע"י מוציאת החשבוניות.

טענה זו הופרכה בעדותו של יהודה אסייג שציין ש"היה הסיכום בין דוד ליניב" (עמ' 466 ש' 27 ועמ' 467 ש' 6), ולדבריו, הוא היה נוכח בעת הסיכום הזה (עמ' 466 ש' 25-27) אך הוא לא היה מעורב במתן החשבוניות ללקוחות של יניב בצפון (עמ' 467 ש' 8-9).

יניב והנאשם לא טענו בחקירותיהם כי הדלק סופק ע"י החברה הנאשמת.

גירסת הנאשם החדשה מהווה "עדות כבושה".

אישום שביעי

110. אישום זה עניינו באספקת חשבוניות פיקטיביות ע"י יוסף לטין.

הנאשם הודה כי קיבל חשבוניות פיקטיביות מיוסף לטין.

הודאת הנאשם נתמכת בעדותו של יהודה אסייג על הסיכום בין הנאשם ליניב, וכן בהודעתו של יניב קנרש בחקירתו מתאריך 5.7.2012 לפיה, יוסף לטין היה ספק החשבוניות הפיקטיביות של הנאשמת. כמו גם, בראיות המפורטות בעמ' 37-38 ועמ' 42-44 להכרעת הדין.

סוף דבר

הנאשם שיתף פעולה עם יניב, הוא לא שימש "קוף" או "איש קש" בלבד, אלא היווה נדבך חשוב בפעילות העבריינית שהתקיימה בתיק דנן.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשמים בכל העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

**יהודית אמסטרדם,
שופטת**

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ו, 19 יוני 2016, במעמד הצדדים